

REVISTA

del Col·legi Oficial d'Enginyers Tècnics Agrícoles i Perits Agrícoles de Catalunya

Núm. 16 - Setembre 2012

LA PAC DEL 2014: ELS PAGAMENTS DIRECTES
VALORACIÓ DEL SÒL RÚSTIC

ALGUNES HISTÒRIES D'AGRICULTURA...

Editorial - Activitats col·legials a demarcacions - Entrevistes...

cultiva la teva salut

A-S TOTAL Col·legiats

**TRIPLE
DESCOMpte
FAMILIAR**

Una assegurança de salut de qualitat

- Cobertures de medicina preventiva.
- El ventall més ampli de prestacions (cobreix tractaments que altres entitats no donen).

Sense lletra petita

- No enganyem amb ofertes comercials que suposen no donar o limitar serveis sanitaris.

Amb el quadre mèdic més ampli

- Quadre mèdic a tot Espanya amb els millors professionals.

I a un bon preu

COL·LEGI OFICIAL
D'ENGINYERS TÈCNICS AGRÍCOLES
I PÈRITS AGRÍCOLES
DE CATALUNYA

MÚTUA General de Catalunya

SUMARI

EDITORIAL	4
------------------------	---

ARTICLES

La PAC del 2014: els pagaments directes	6
Producció d'oli ecològic a l'Empordà	10
Valoració del sòl rústic . Comentaris sobre el nou reglament de valoracions de la llei de sòl.....	13
La crisi des del sector agrari	17
Algunes històries de l'agricultura	19
Cooperació europea en l'àmbit de la formació i capacitat agrícola.....	22
El centenari de l'Escola Superior d'Agricultura de Barcelona	24
Fundació de la Jardineria i el Paisatge	29
L'agricultura , formació agrícola i transferència de tecnologia a Dinamarca.....	32
Jubilacions al Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi natural.....	34
50è aniversari de la promoció del 1962.....	35
Trobada de la promoció de pèrits agrícoles de 1963.....	36
Novena trobada d'extensionistes de Girona.....	37

ENTREVISTA

El camaleó del Montseny o com adaptar-se als canvis.....	39
--	----

DEMARCACIONS

Activitats col·legials a Barcelona	42
Activitats col·legials a Girona	45
Activitats col·legials a Lleida	48
Activitats col·legials a Tarragona	51
Activitats col·legials a Tortosa	53

Revista del Col·legi Oficial d'Enginyers Tècnics Agrícoles i Pèrits Agrícoles de Catalunya

Carrer Enamorats, 62, baixos - 08013 Barcelona - Telèfon: 93 217 97 53 - Fax: 93 237 81 33

Publicitat i administració: Jesús García Moriana

Director de la Revista: Ramon Lluís Lletjós i Castells

Consell de Redacció: Junta Col·legi Enginyers Tècnics Agrícoles i Pèrits Agrícoles de Catalunya

Coordinació: Bet Gimeno i Gelabert

Disseny, maquetació i impressió: Ediciones Gráficas Rey, S.L.

Dipòsit Legal: B-3111-97

EDITORIAL

REVISTA COETAPAC 2012

Ramon Lluís Lletjós i Castells

President

Benvolgudes/benvolguts companyes/companys,

Un any més teniu a les vostres mans una nova edició de LA REVISTA, a la qual pretenem recollir articles sobre temes d'actualitat que afecten a la nostra professió com enginyers tècnics i pèrits agrícoles i a l'activitat col·legial que han desenvolupat al llarg del darrer any per diferents demarcacions que configuren l'estructura del nostre Col·legi. Aquesta publicació és l'única que s'edita, per part del col·lectiu dels enginyers tècnics agrícoles, a tot Espanya i, per tant, des d'ací us vull animar a la vostra participació en forma d'articles, comentaris i publicacions que puguin ser d'interès pel nostre entorn professional i que al temps serveixin per mantenir viva aquesta publicació que, per altra banda, us haig de dir que està molt ben valorada per tots els enginyers tècnics agrícoles tant catalans com de la resta de l'estat.

Des d'aquesta editorial vull fer un repàs als fets més destacats que han repercutit, en el darrer any, en l'activitat col·legial i també en la nostra professió d'enginyers tècnics i pèrits agrícoles.

En primer lloc us vull comentar que, arran les eleccions que van tenir lloc en les diferents demarcacions del Col·legi en el darrer trimestre del 2011, hi ha hagut canvis en la composició de la Junta de Govern de Catalunya per quant han entrat a formar part de la mateixa els nous presidents de les demarcacions de Barcelona (Josep Novellas), Girona (Jesús Domingo) i Tortosa-Terres de l'Ebre (Cinta Borràs). Des d'ací vull agrair als companys Miquel Pujols, Josep Maria Poch i Joan Targa la tasca desenvolupada com a presidents de les esmentades demarcacions de Barcelona, respectivament, i desitjar molta sort als nous que s'incorporen a la Junta del Col·legi tant en la seva tasca com a presidents de demarcació com a vocals. També voldria destacar en aquesta apartat, que el passat dia 16 de maig de 2012 el company Francesc Xavier Vila, fins aleshores secretari de la Junta de Govern del Col·legi, va presentar la seva dimissió en el càrrec per raons personals i professionals. Li vull agrair la tasca desenvolupada durant tot el temps que ha estat com a secretari, i sobretot el seu interès i dedicació per tal de reactivar la vida col·legial. Entre les moltes tasques que ha desenvolupat, cal esmentar la realització de les Primeres Jornades de Reflexió dedicades al paper dels enginyers tècnics agrícoles en l'agricultura del 2020 —les quals es van celebrar l'any 2010—, i la coordinació dels diferents números de LA REVISTA durant tots els anys que ha estat com a secretari. Per altra part, he de donar la benvinguda al company German Esteban, qui s'encarregarà de les funcions de secretari de la Junta de Govern del Col·legi a proposta de la demarcació de Barcelona. Li desitjo molta sort en aquesta nova responsabilitat que s'afegeix a la de tresorer de la Junta de Govern de la demarcació de Barcelona.

Pel que fa al Col·legi, vull destacar també que des de principi del mes d'abril de 2012 s'ha incorporat, després d'un procés de selecció, a la secretaria tècnica del Col·legi, la senyora Bet Gimeno, qui sovintejarà aquesta tasca amb la direcció de la Fundació de la Jardineria i el Paisatge. Espero que aquesta incorporació ens permeti reactivar l'activitat col·legial i des d'ací li desitjo a la Bet un bon treball que redundi en benefici del Col·legi i de l'activitat professional.

Quant a les relacions Col·legi-Consejo, cal tenir en compte que el passat mes d'abril de 2012, el nostre Col·legi, a través del seu president, ha entrat a formar part de l'Executiva, ocupant el lloc de Vicepresident segon per tal de fer-se càrrec de totes aquelles qüestions relacionades amb els estatuts, els reglaments i la reglamentació col·legial. Espero poder desenvolupar una bona tasca en aquesta nova responsabilitat.

Pel que respecta a les relacions intercol·legials, el passat 21 de gener de 2012 es va signar un conveni de col·laboració entre les quatre enginyeries del medi rural de Catalunya, apadrinat pel Conseller del Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural, per tal de compartir serveis i activitats. Penso que és una bona manera de coordinar-nos i de fer front comú en tot allò que ens uneix, i que al temps pot servir per racionalitzar recursos i actuacions.

El passat dia 22 de juny de 2012, i després de dos anys de intentar-ho, es va constituir formalment la Mesa de l'Enginyeria Tècnica i de Grau de Catalunya, amb l'objectiu de defensar els interessos dels enginyers tècnics en totes les seves vessants.

Pel que respecta al tema del grau i l'adaptació dels enginyers tècnics i pèrits a l'enginyeria de grau, es va signar un Manifest de la major part de les enginyeries tècniques de Catalunya, en el qual es demana l'adaptació automàtica per tots aquells enginyers tècnics o pèrits que acreditin més de tres anys d'experiència professional. Aquest Manifest té el recolzament de la majoria dels grups del Parlament de Catalunya.

En un context més general, fa temps que en el Col·legi ens hem començat a «reinventar» de cara al que ens pugui venir com a conseqüència de la més que probable aprovació, i entrada en vigor, de la Llei de Serveis Professionals, a la qual es preveu la desaparició de la col·legiació obligatòria com aspecte més destacat de la Llei. Malgrat el Govern de la Generalitat de Catalunya recolza els Col·legis, la Llei tindrà caràcter bàsic i res o molt poc se'n podrà fer al respecte. Les enginyeries continuaran lluitant i treballant perquè la col·legiació sigui obligatòria per exercir la professió, però com tot això és, avui per avui, una incògnita, per això ens estem «reinventant» i farem tot el possible perquè el Col·legi continuï viu.

Us vull també fer una crida perquè consulteu la web del Col·legi i que ens ajudeu a millorar-la i fer-la més atractiva i consultable per tots els nostres col·legiats. Recordeu que hem creat perfils del Col·legi a les xarxes de Facebook, Twitter, LinkedIn i Youtube, on també podeu trobar informació relacionada amb el nostre Col·legi d'una forma més àgil i directa, vídeos i imatges de jornades, etc.

La web té continuïtat amb la publicació, cada dos mesos, del butlletí digital *Info@gricoles* amb tota la actualitat col·legial i al qual, entre d'altres seccions, s'inclou una enquesta per veure quines són les qüestions que més interessin als col·legiats i programar activitats atractives per al nostre col·lectiu. Tot això és molt important per allò que us comentava abans de «reinventar-nos».

Res més. Us he volgut destacar aquells fets que per la seva importància entenc que mereixen ser comentats pel coneixement de tots, per quant impliquen d'una manera més o menys directa tant al nostre Col·legi com a la nostra professió. A partir d'ara, el lema del nostre Col·legi ha de ser «reinventar-nos» i per això us necessitem a tots per així ser forts i fer front als reptes de futur.

Salutacions, cordials, molta sort a tothom i fins l'any vinent.

miravé

CLÍNICA DENTAL

Deixa que et recordin pel teu somriure

Promoció Especial
per a col·legiats, empleats del COETAPAC
i familiars directes

Serveis Gratuïts:

- Visita (consulta i revisió)
- Ortodòncia (1a visita)
- Visita pròtesi
- Fluoració (infantil i adults)
- Radiografies intraorals
- Extracció de punts de sutura

Serveis per tan sols 20 €:

- Extracció dental simple
- Visita d'urgències de dia
- Ortopantomografia
- Higiene dental
- Ensenyament d'Higiene Oral

Fins al 25% de dte.:

- En la resta de tractaments en qualsevol especialitat

Miravé Travessera · Trav. de Gràcia, 71, baixos
Miravé Tuset · Tuset, 36, baixos
08006 Barcelona · Tel. 93 217 68 89

També cita online a:
www.clinicamirave.es

Servei d'Urgències | 24 hores/365 dies l'any

LA PAC DEL 2014 : ELS PAGAMENTS DIRECTES

Eduard Bes Jaques · Pèrit Agrícola · Col·legiat 334

El mes de novembre del 2011, la Comissió va publicar una bateria de propostes de Reglaments per a la nova PAC que ha de cobrir el nou període del 2014 al 2020. Com era de suposar, les reaccions han estat variades, poc favorables i força negatives en alguns apartats. Immediatament els ministres d'agricultura, les diferents entitats, institucions i associacions professionals dels Estats Membres i —a nivell nostre— totes les conselleries d'agricultura, s'han mobilitzat per emetre opinions i contrapropostes. A Catalunya, el Departament d'Agricultura (DAAM) va crear uns grups de treball especialitzats amb àmplia participació professional i sectorial, que van presentar llurs opinions, les quals es recolliren en un extens document que concreta el posicionament català per presentar-lo a l'Estat, als Quatre Motors d'Europa i a la Comissió Europea. Realitzades les primeres reunions, s'ha comprovat que la Comissió està poc disposada a fer canvis substancials i només n'accepta petites esmenes. Els tres grans objectius que proposa Brussel·les són els habituals en totes les reformes: *producció d'aliments de qualitat, gestió sostenible del medi ambient i dels recursos naturals i desenvolupament rural i territorial equilibrat*. Es despleguen en cinc prioritats:

- Fomentar la innovació i la transferència de coneixements.
- Consolidar la competitivitat econòmica i ecològica.
- Millorar l'organització i l'equilibri de la cadena agroalimentària.
- Preservar i millorar els ecosistemes i lluitar contra el canvi climàtic.
- Promoure l'ocupació i el desenvolupament econòmic.

També s'inclou el propòsit de simplificar els processos, meta que resulta poc creïble.

Aquest article se centra en el tema dels pagaments directes, procurant resumir els punts més significatius i punyents, els possibles efectes negatius i les propostes de modificació

Què és un agricultor actiu?

que semblen més raonables. Resulta evident que la reforma és agrícola i que alguns sectors ramaders, de clara importància a casa nostra, queden marginats.

Diferents tipus de pagaments directes

Per fer-hi front Espanya disposarà d'un «sobre nacional» d'un valor mitjà d'uns 5.025 milions d'euros anuals, xifra lleugerament inferior a la rebuda els darrers anys.

Cal considerar que la convergència d'ajuts preveu assolir, de forma obligatòria, un nivell de pagaments uniformes per Estat o Regió el 2019. Aquesta mesura afavoriria principalment els Nous Estats membres i a algun que es pugui incorporar, com és el cas de Croàcia, i tot això restarà fons per als 15 socis tradicionals.

Aquí s'ajunta un nou tema: el terme *regió*, fa referència a la divisió administrativa o als sectors agronòmics?

Catalunya no vol una *tarifa plana* i per tant defensa la doble regionalització per avaluar aspectes específics del territori, de l'ocupació i del valor afegit; però ara ja se sap que aquesta solució no agrada ni a l'Estat ni a la Comissió. Un primer dubte: cal definir una estratègia de flexibilitat adaptada a Catalunya per aplicar la *convergència* de forma progressiva o millor esperar al darrer moment? Alguns experts s'inclinen per la progressivitat.

1. Pagaments de base

Tenen caràcter obligatori i van destinats als agricultors actius. S'hi destina del 48 % al 53 % del «sobre», en funció de les quantitats que s'assignin als altres pagaments.

Alguns aspectes s'adeqüen poc a la peculiaritat i diversitat de les nostres agricultures i caldrà vetllar per no perjudicar l'equilibri de les produccions ni dels territoris. Desapareix el sistema de càlcul sobre drets històrics i s'assignaran nous

drets segons la superfície agrícola admissible declarada el 2011 i també per als agricultors que en aqueixa data conreen exclusivament fruiters, hortalisses o vinya. Aquest criteri deixaria fora dels ajuts els sectors desconnectats el 2012, els quals ara no tenen drets, com els fruits secs, els farratges deshidratats, les proteaginoses, l'ajut específic a l'arròs, l'abandonament de la vinya, la prima al sacrifici del boví i la prima al bestiar equí.

Es modifica el concepte d'*hectàrea admissible* en funció de quina sigui l'activitat agrària utilitzada, deixant que l'Estat membre fixi els criteris de valoració. En paral·lel es considera que els Estats han de tenir més capacitat per distribuir els ajuts i per definir les regions.

La incorporació de les superfícies de fruiters, horta i vinya farà augmentar notablement el total de superfície agrària, però el pressupost ja es veu que és pràcticament el mateix que l'actual; la conclusió evident és un descens de l'ajuda mitjana per hectàrea.

El tema més problemàtic recau en les explotacions de ramaderia bovina, ovina i de cabrum que no disposin de base territorial o que aquesta sigui insuficient, cosa habitual especialment en explotacions extensives que lloguen o arrenden pastures comunals, sotabosc, ramatges de vinyes i oliveres o rostolls de collites a agricultors i entitats propietaris d'aqueixes explotacions agrícoles i forestals, que per tant són els titulars dels drets de pagament. Els ramaders no tindran drets reconeguts i quedaran fora dels ajuts, ja que el Reglament no preveu pagaments directes als caps de bestiar.

Caldrà cercar una solució que permeti mantenir uns ajuts als ramaders i als seus caps de bestiar, malgrat no disposin de les hectàrees admissibles. Anul·lar aquests ajuts pot portar a la desaparició de moltes explotacions, amb conseqüències d'abandonament de pastures i de zones boscoses, increment del risc d'incendis, desertització, pèrdua de valor agronòmic i migració de persones. Caldrà imaginació per trobar-ne un sistema, tal volta lligat a consideracions socials i mediambientals o justificat com un sistema econòmic lligat a la zona agrària. Tal volta fixar un pagament proporcional a la dimensió ramadera de cada explotació, ja que l'ajuda directa unitària o per produccions no serà compatible amb els acords de l'Organització Mundial del Comerç (OMC).

A nivell competitiu la unificació i possible reducció de l'import unitari per hectàrea, derivat de la tarifa plana, perjudicarà a les explotacions que han fet inversions i millores ja que no veuran recompensat el seu esforç.

2. Pagament verd o *greening*

També serà obligatori i retindrà el 30 % del valor del «sobre estatal». La majoria d'Estats membres el consideren excessiu i demanen reduir-lo. No s'observa cap predisposició de la Comissió per disminuir aqueix percentatge i passar-lo a altres pagaments.

Preocupa la triple obligació simultània de diversificar les produccions amb un mínim de tres «cultius diferents», del manteniment de pastures permanents i de dedicar un 7 % de la superfície de l'explotació a zones d'interès ecològic.

Què s'entén per diversificar amb «cultius diferents»? Seria millor parlar de «d'espècies cultivables diferents» per donar cabuda i opcions d'alternativa als cereals, lleguminoses i farratges anuals, superfícies de la Xarxa Natura 2000 i diferents tipus de pastures. Altres possibilitats serien incloure pràctiques favorables a la conservació del clima i del medi ambient i reduir a dos el nombre de cultius diferents.

La Comissió estudiarà eximir de la diversificació a les explotacions de menys de 10 ha (ara només s'aplica a les inferiors a 3 ha), arribant fins a 50 ha si el percentatge de pastura i/o de guaret dins de l'explotació són una part important de la superfície total.

També preveu redefinir les «pastures permanents», ampliant-les a superfícies amb altres conreus no herbacis i matolls, però no accepta altres tipus de pastura tradicionals d'Espanya i de les zones mediterrànies.

Es demana reduir el percentatge de superfície ecològica del 7 % al 3 % i que s'incloguin directament alguns conreus amb valor mediambiental intrínsec, com cultius inundats, lleguminoses i pastures mediterrànies, però la resposta ha estat minsa. Sí que es preveu que les explotacions d'agricultura ecològica rebin l'ajut de forma automàtica; aleshores semblaria lògic reduir les exigències «verdes» per als agricultors beneficiaris d'ajuts de les mesures agroambientals del segon pilar o per a produccions amb certificacions i denominacions mediambientals. A nivell global i humanitari, no s'entén l'increment de superfícies no cul-

tivades quan les previsions de FAO i d'altres organitzacions remarquen un augment de la demanda d'aliments degut al creixement de la població i a la fam que es manté a moltes regions. Algunes propostes i reorientacions mostren un cert desconeixement, per part de Brussel·les, de la realitat de moltes zones agràries, especialment les de monocultiu de llenyosos (olivera i fruits secs) on la diversificació és impossible.

L'aplicació del *greening* comportarà més compromisos i càrregues de producció i administratives sobre les ja existents amb la condicionalitat, amb un encariment de costos i una repercussió en la competitivitat. La resposta unànime està en revisar totes aquestes normes, reduint-les, simplificant-les i especialment considerar que el *greening* i el seu pagament ha de ser un complement del pagament bàsic i no una obligació, i per tant no comportar penalitzacions. A més, és important que la normativa es pugui adaptar a nivell d'Estat i de Regió, ateses les conegudes diferències productives i agronòmiques de les nostres agricultures. Igualment es proposa que la producció integrada rebi un tractament diferenciat i favorable.

A l'altra extrem es troben les propostes de grups i entitats verdes i ambientalistes que consideren insuficient el *greening* i demanen actuacions molt més àmplies

3. Pagaments connectats per a tipus d'explotació o sistemes agraris

S'estableixen com a voluntàries a nivell de cada Estat, amb un finançament que pot variar entre el 5 % i el 10 % del «sobre nacional». Espanya pot arribar fins al màxim, ateses les normes actualment vigents. S'obre un altre debat ja que alguns Estats membres s'oposen al pagament per ser considerar-lo contrari als principis de la PAC.

Els criteris d'aplicació avaluen els models d'explotacions i les dificultats socials, econòmiques i mediambientals que es defineixin i a la pràctica poden incloure gairebé totes les produccions agrícoles i ramaders. Això permetria solucionar el problema, abans esmentat, de la ramaderia especialment extensiva que no disposi de suficients hectàrees admissibles, cercant una solució tècnica i social acceptable per l'OMC.

Ramaderia: un sector en perill?

Però s'albira una altra dificultat, ja que la dotació econòmica resultarà insuficient per atendre totes les demandes d'inclusió que sorgiran de cada Regió i dels models agro-socials, la qual cosa pot derivar en enfrontaments polítics, cosa habitual a l'hora de repartir els Fons comunitaris. Incrementar la dotació d'aquesta partida no sembla fàcil i sols cabria pensar en fer-ho reduint el pressupost d'un altre pagament... Però quin?

4. Pagaments a zones amb limitacions naturals específiques

Un altre pagament de tipus voluntari amb una dotació de fins al 5 % del «sobre nacional». Es fonamenten en conceptes d'aridesa, climes extrems, pendents del terreny, baixa condició agronòmica, terrenys susceptibles d'inundacions... molts dels quals ja reben ajuts per mesures similars. Aquest tipus de pagament s'accepta majoritàriament, per bé que alguns Estats en demanen un augment del percentatge

5. Pagament de suport a joves agricultors

Està en el grup de pagaments obligatoris i tindrà un fons màxim del 2 % del «sobre nacional». Satisfà a totes les parts i es pot complementar amb la mesura prevista per als joves agricultors dins del segon pilar de la PAC, el de desenvolupament rural, tot i que caldrà millorar l'articulació entre els

dos pilars i simplificar les condicions administratives.

6. Pagament a petits agricultors

S'hi destina fins al 10 % del «sobre» pressupostari i és una mesura obligatòria. De forma general inclou als perceptors de menys de 1.000 euros en concepte de pagaments directes, gestionant-los en un règim simplificat que els fa exempts de les exigències del *greening* i se'ls aplicarà una *condicionalitat* flexible. Rebran un pagament a forfet d'entre 500 i 1.000 euros i els Estats Membres podran decidir excloure als agricultor que no arribin a certs límits, que en el cas d'Espanya seria de 2 ha o de 300 euros.

Alguns Estats ho veuen poc operatiu i assenyalen que si l'elecció és voluntària existirien «petits agricultors» en el règim general i altres en el seu règim específic, comportant complicacions administratives. La proposta s'orienta a que l'opció es decideixi a nivell d'Estat membre.

Un tema espinós: l'agricultor actiu

Abans s'ha citat aquesta expressió. No agrada la definició que se li dona i que té una redacció en negatiu i complicada que exclou dels pagaments directes «als agricultors que rebin ajuts per un valor inferior al 5 % dels ingressos totals procedents de les seves activitats no agràries» o bé «aquells agricultors

que tinguin superfícies agrícoles conservades naturalment per a pastures o el conreu i que no realitzin les activitats mínimes que determini l'Estat». També es preveu que han d'haver percebut ajuts directes l'any fiscal més recent i això qüestiona la situació dels nous sectors que s'incorporen als pagaments directes en dates posteriors.

Totes aquestes limitacions no s'aplicarien als agricultors que reben pagament directes inferiors a 5.000 euros, els quals formen part de la gran majoria de les nostres explotacions.

Les reflexions són de tot tipus i fins i tot oposades: podrien percebre ajuts persones que clarament són absentes, no es correspon amb els actuals criteris d'agricultor professional o d'agricultor a títol principal, no es valora la relació directa amb el treball o les unitats anuals de treball aportades... i sembla que es minimitza la figura de l'agricultor empresari que realment fa una activitat agrària. Conclusió: es demana una definició en positiu que defineixi el concepte i que exclougui les empreses que no tinguin l'agricultura com objectiu principal o que no realitzin activitats clarament agràries.

Les contrapropostes són variades i fins i tot antagòniques: baixar el límit de 5.000 euros per percebre l'ajut sense obligacions... o augmentar-lo, o incrementar el 5 % fixat per als ingressos no agraris. En qualsevol cas, l'opinió unànime és que la definició s'ha de modificar i refer-la de manera realista i socialment acceptable.

Modulació dels ajuts

Novament es proposa establir uns límits per al total d'ajuts directes que pot cobrar un agricultor. Per calcular els ajuts percebuts es dedueixen els imports procedents del pagament verd i els costos laborals i socials de la mà d'obra que es declari; això obligarà a controls per evitar frau, com pot ser la creació artificial de llocs de treball. Els trams comporten reduccions progressives a partir dels 150.000 euros. S'ha de vetllar per evitar una incidència negativa en les empreses associatives agràries, al sumar i comptabilitzar els pagaments corresponents a tots els socis.

Sector làctic

Espanya es referma en mantenir les quotes de llet, en recuperar les resti-

tucions a les exportacions i en revisar els preus de referència. Aquesta posició queda aïllada de la que presenten els altres Estats.

Vinya

S'ha creat un Grup d'Alt Nivell per estudiar els efectes del manteniment o de la supressió dels drets de plantació. El Parlament Europeu i 17 Estats membres són partidaris de la seva continuïtat.

Programa marc de recerca i innovació

Es valora com a molt important per avançar cap a la competitivitat i el manteniment de les explotacions agràries i empreses agroalimentàries, ja que incideix amb molts projectes que es despleguen a l'Estat i a Catalunya. El fons disponible a la Unió Europea és de 4.500 milions d'euros anuals.

Altres consideracions

A més de la casuística derivada del Reglament, cal recordar que la PAC forma part del total de polítiques comunitàries, que està inclosa en la Rúbrica II i que progressivament perd pes pressupostari, ja que en les actuals previsions sols obtindrà un 37 %. Alhora es palesa que l'estructura d'ajuts de la PAC recull el rebuig d'alguns Estats membres i de una part considerable de la societat.

Quant a l'arquitectura del pressupost de la PAC, hi ha fortes diferències entre els Estats membres respecte a passar fons d'un pilar a l'altre o, cosa difícil, incrementar el pressupost total o si més no el del pilar de desenvolupament rural.

Justament el tema pressupostari pot condicionar la nova PAC. La Comissió ha de presentar la seva proposta a finals d'aquest any i arribar a un acord a principis del 2013, però tothom és conscient de les actuals limitacions, derivades de la crisi econòmica global i dels problemes de determinats Estats membres en particular, poden comportar retallades al pressupost agrari i de desenvolupament rural per tal de poder passar més fons a altres Rúbriques. Per tant caldrà conèixer prèviament les Perspectives Financeres, les quals, si es retarden o retoquen a la baixa, incidiran en l'aprovació de la nova PAC, amb greus conseqüències globals i administratives per posar-la en marxa el 2014.

Espanya passarà a ser contribuent net des de l'any 2014 dins del conjunt del pressupost, per la qual cosa s'acabarà el saldo clarament positiu viscut fins ara; els esforços van dirigits a mantenir el sobre agrari del primer pilar, d'uns 5.020 milions d'euros i uns altres 2.000 per al pilar de desenvolupament rural per poder sostenir la renda agrària, malgrat el descens real dels ingressos que produirà la inflació.

Una part dels Estats demana més llibertat per aplicar les normes generals per tal d'adequar-se a les característiques de cadascun d'ells o de les seves regions. Però això pot portar a efectes contraposats o no desitjables; una adaptació flexible pot semblar una racionalització encoberta que afavoriria les tesis dels Estats anti-PAC que demanen la reducció dels ajuts i el cofinançament.

No s'han de perdre de vista els acords de l'OMC, l'entrada en vigor el mes de juliol de l'Acord amb Marroc, la revisió de la Farm Bill americana també l'any

2014 —la qual possiblement englobi tots els ajuts en uns sistemes d'assegurances sobre produccions—, la volatilitat del preu mundials de les matèries primeres agràries, l'encariment del preu del petroli, els costos derivats dels compromisos per evitar el canvi climàtic i per reduir les emissions de CO₂, la inestabilitat política en diferents regions mundials i... esperem que no gaires elements més.

Tampoc s'ha d'oblidar el núvol permanent que vol aigualir o suprimir els pagaments de base, tema que defensen alguns Estats membres i des de l'exterior l'OMC, propostes que possiblement aflorin per a la futura, encara que llunyana, PAC del 2020.

Tota la normativa afecta a la competitivitat de les explotacions i empreses comunitàries degut als costos afegits i creixents per complir les moltes normes de qualitat, sanitat, traçabilitat, medi ambient, canvi climàtic, etc., les quals *no s'exigeixen* a les importacions de productes dels països tercers. Això manté una situació de competència deslleial als productors i de desprotecció sanitària i qualitativa als consumidors.

Conclusió

Amb unes propostes força enrevesades i complexes, es mantenen els dubtes i les previsions no són massa encoratjadores. Cal reiterar que els ajuts i normes de la PAC són una part de l'activitat econòmica i productiva agroalimentària; la resta l'han de posar els empresaris i els tècnics agraris amb els seus coneixements i una bona gestió.

Aquesta és la percepció a mitjan de juny del 2012, quan es tanca aquest article.

Agrària Comarcal del Vallès, sccl

Sitja, Magatzem i Oficines:
Autoservei Agrari: Camp Verd
Camí Vell de Vic, s/n - Tel. 93 846 36 36
Fax 93 849 53 81 - LLERONA
08520 Les Franqueses
Email: cooperdelvalles@gmail.com
Web: www.cac-valles.com

Fàbrica: Ctra de Ribes, 98
CORRO D'AVALL - 08520 Les Franqueses

Autoservei Agrari: Camp Verd
La Cruïlla - Telèfon 93 845 81 31
08410 VILANOVA DEL VALLÈS

Camp Verd
IURE EL CAMP

- ENTITAT D'ASSESSORAMENT INTEGRAL AGRARI RURAL
- CONSERVACIÓ VARIETAT MONCADA
- COMPOSTATGE DE GRANJA
- PLÀSTICS PER SOLARITZACIÓ

AGRICULTURA • RAMADERIA • JARDINERIA • ALIMENTACIÓ ANIMAL • EQUIPAMENT RURAL • AGROBOTIGA

PRODUCCIÓ D'OLI ECOLÒGIC A L'EMPORDÀ

Salvador Puig Company · Enginyer Tècnic Agrícola · Col·legiat 3050

La Ronquinyola és una explotació agropequària familiar; es troba ubicada al terme municipal d'Ullà de Ter (Baix Empordà). Les nostres produccions són diverses: ovi de carn (un petit ramat d'ovelles ripolleses, en règim extensiu), cria de boví de llet, farratges (userda, raigràs, sorgo, closes... per al bestiar de la pròpia explotació), cereals per a la venda (blat de moro, blat, ordi...), favó (per aportació de proteïna en l'alimentació del bestiar), alguns productes d'horta (patates, síndries, melons...) per l'auto abastament familiar, malgrat se'n venguin alguns, i producció d'oli ecològic. Aquesta darrera activitat és la que em dedicaré a descriure en aquest article.

He esmentat les diferents activitats a què ens dediquem per donar a entendre que cap d'elles pot ésser de dimensions massa grans. Aquesta diversificació té alguns inconvenients, però és major el nombre d'avantatges, ja que les diferents activitats es van complementant entre elles i permeten un millor aprofitament dels recursos: els farratges i alguns cereals els consumeix el bestiar i la terra es pot nodrir dels fems

de la mateixa explotació (que és molt important en agricultura ecològica).

Els olivars de la Ronquinyola ocupen una superfície de sis hectàrees i es troben a la zona dels aspres del massís del Montgrí. La resta de cultius està a la plana del baix Ter, en la zona de regadiu.

Com totes les activitats productives, la nostra explotació ha anat evolucionant i variant, intentant adaptar-se a les circumstàncies socioeconòmiques i aprofitant les possibilitats i oportunitats que anaven sorgint.

L'any 2002 ens dedicàvem bàsicament a la producció de llet de vaca, però els estrets marges econòmics que ja feia temps que patia el sector ens van fer pensar en activitats en les quals hi hagués una certa facilitat per poder arribar directament al consumidor. El 7 d'abril de 2003 es varen plantar les dues primeres hectàrees d'oliveres. En aquell moment es trià la varietat arbequina, amb règim semi intensiu amb reg de suport i un marc de plantació de 2,5 m x 4,5 m.

L'olivera, al Baix Empordà, era i és encara actualment un conreu que estava en clara recessió. Són molts els olivets que s'han abandonat al Montgrí i dels pocs que queden conreats la majoria ho són per gent jubilada, la qual cosa fa pensar que en pocs anys pot augmentar el nombre d'erms. Tot això en un lloc on antigament el conreu de l'olivera havia estat un dels motors de l'economia local. El mateix nom d'Ullà ve del llatí *olīanum* («país d'oli») i sense anar tan lluny podem trobar varis escrits on Josep Pla parla de les oliveres del Montgrí.

De manera gradual, aquesta plantació inicial de dos hectàrees d'oliveres arbequines començà a entrar en producció i els veïns que es veien abocats a abandonar els seus olivars per motius econòmics i d'edat ens proposaren que continuéssim l'explotació dels seus. En aquest cas eren olivars en règim extensiu, amb marcs de plantació molt grans (10 x 10 o 8 x 10) i de la varietat autòctona de l'Empordà, l'argudell, que està molt ben adaptada i produeix un oli de molta qualitat. L'únic inconvenient que té en front a l'arbequina és que la producció és

menys regular. Això ha fet que passés-sim a les sis hectàrees actuals.

Els motius pels quals em dedico a la pagesia són tres:

- a) Vaig néixer en una casa de pagès on s'estimava la terra i els animals i això se m'ha impregnat; jo també m'estimo la terra i aquesta feina i gaudeixo podent-la fer.
- b) Com tot ésser humà, necessito tenir uns rendiments econòmics per viure amb la meua família i què millor que obtenir-los fent la feina que m'agrada.
- c) El compromís social: crec que és una bona manera de contribuir a millorar el món i fer que les persones siguin més felices, produint un aliment que contribueixi a conservar i millorar la salut dels seus consumidors. A més a més, el conreu ecològic dels olivets comporta una millora en la conservació del medi i disminueix el risc d'incendis i l'erosió del sòl.

Aquest tercer motiu és el que em va fer interessar per l'agricultura ecològica. Vaig pensar que no podia dedicar-me només a produir oli per alimentar la gent i guanyar uns ingressos. Calia produir el millor oli possible (potser en detriment de la quantitat) i sense perjudicar l'entorn.

En aquell moment (era l'any 2008) ja tenia en marxa la producció d'unes quatre hectàrees d'oliveres convencionals. Pensava que l'olivera era un arbre molt sofert, que seria relativament fàcil prescindir dels productes de síntesi química. A més a més, va arribar a les meves mans un estudi que demostrava l'eficàcia del caolí en el control de la mosca de l'olivera. Tot plegat em féu fer el pas a donar d'alta al CCPAE els nostres olivars per fer una transició de tres anys a l'agricultura ecològica.

Un cop presa la decisió, vaig estudiar quines serien les principals dificultats amb què em trobaria pel fet de prescindir dels productes de síntesi química. Les quatre més importants són les següents:

1. Control de males herbes (fins llavors aplicava herbicides a les soques dels arbres).
2. Adobat (ja no utilitzaria adob químic).
3. Control de la mosca de l'oliva (*Dacus oleale*) sense insecticides de síntesi química.

4. Control de l'ull de gall sense fungicides sistèmics que, per altra banda, resulten tan efectius.

A partir de la caracterització d'aquestes quatre possibles dificultats, vaig intentar dissenyar plans alternatius per solucionar aquests problemes de manera sostenible:

1. Per a les males herbes, vàrem construir una segadora interfiles per segar l'herba a l'entorn de les soques dels arbres.
2. Per l'adobat, en comptar amb bestiar a l'explotació, n'utilitzem els fems compostats.
3. La mosca de l'oliva és el problema que costa més de resoldre en la producció d'olives en la nostra zona, ja que a causa de les circumstàncies climàtiques, hi sol haver molta pressió d'aquest dípter. En un primer moment, com he comentat anteriorment, semblava que amb l'aplicació del caolí aconseguiria un bon control, però la realitat ha demostrat que en anys de molta mosca és del tot insuficient.
4. Per lluitar contra l'ull de gall, no més tenia la possibilitat d'utilitzar l'oxiclorur de coure amb un màxim de cinc aplicacions anuals. Amb aquesta eina no podem controlar-lo tan bé com mitjançant les aplicacions puntuals de fungicides sistèmics, però tot i així els mals que ens pot arribar a ocasionar no són gaire significatius.

El problema més greu és el de la mosca per les següents causes:

- a) Pot arribar a provocar pèrdues importants de producció; l'oliva picada acaba caient al sòl (i ja no l'aprofitem), i si no cau no creix com creixeria i l'insecte se'n menja una part.
- b) Pot produir una baixada en la qualitat de l'oli. Per això les olives que cauen a terra ja no les aprofitem.
- c) Encara no hem estat capaços de desenvolupar eines suficientment eficaces.

Les eines que tenim són les següents:

1. *El caolí*: consisteix en embrutar l'oliva amb aquesta argila blanca, la qual cosa fa que no sigui tan atraient per la mosca. A la pràctica es tracta de fer dues aplicacions de 50 kg de caolí per hectàrea, espaiades uns 15 dies a partir de la formació de l'oliva. Quan es donen pluges importants cal refer el tractament perquè aquest es renti; també és aconsellable refer-lo a l'entrada de la tardor, vigilant l'evolució de la corba de vol de la mosca.
2. *Paranys de captura o mort de les mosques*: n'hi ha de diverses menes, com també de productes atraients que es poden posar dins el parany. D'entrada podríem classificar-les en dos grans grups:

a) Atracció + captura (són atretes, entren dins el parany i no en poden sortir).

b) Atracció + mort (atrauen i maten, necessiten portar a més de l'atraient un insecticida).

Pel que fa als atraients, es poden utilitzar diferents proteïnes hidrolitzades que es troben al mercat o bé el fosfat diamònic dissolt al 3 % amb aigua. El principal inconvenient dels dos productes és que amb elevades temperatures s'evapora molt i cal reposar-les sovint, amb la considerable mà d'obra que això comporta.

3. *Fer tractaments «esquer»*: es realitzen cada 15 dies a la part de dalt del 25 % dels arbres amb un proteïna barrejada amb un insecticida. Se sol fer així (només el 25 %) per respectar la fauna auxiliar. La proteïna atrau les mosques a la zona tractada.

4. *Tractament amb bauverina*: és un fong que parasita la mosca i la mata. És respectuós amb la fauna auxiliar i fa una mica d'efecte repel·lent, minvant la possibilitat que entrin a la finca mosques procedents d'altres llocs. Aquest mètode encara no l'hem utilitzat a la nostra; aquest any començarem a aplicarlo i n'analitzarem els resultats amb l'esperança que sigui una eina millor que les que utilitzàvem fins ara.

La lluita contra la mosca és el problema més difícil de resoldre en la producció d'oli ecològic al Baix Empordà. Des de fa dos anys comptem amb l'estimable ajuda dels Serveis de Pro-

tecció dels Vegetals del Departament d'Agricultura de la Generalitat.

Setmanalment, una tècnica d'aquest departament amb seu a Castelló d'Empúries fa un monitoratge de l'evolució de la població a partir d'unes trampes que tenim instal·lades a la Ronquinyola.

D'acord amb les dades recollides durant els tres anys anteriors tant pel que fa a l'evolució de les corbes de vol de mosques com a l'efectivitat de les diferents eines que coneixem o que hem aplicat, hem dissenyat un protocol de lluita, amb unes actuacions a partir d'uns líndars de danys preestablerts. La intenció és anar ajustant aquest protocol a les dades que anem recollint amb el temps.

Tot i que tenim el control de la mosca com la gran assignatura pendent (sobretot en anys de forta pressió de població) de la producció d'oli ecològic, la qualitat de l'oli en els tres anys d'experiència que tenim sempre ha sortit extra verge (la millor). L'any passat, però, la producció se'n va ressentir per culpa de la pressió de la mosca, ja que el 50 % de les olives caigueren a terra, i les rebutjàrem.

Una altra dificultat més que m'he trobat amb l'agricultura ecològica ha sigut els marges de seguretat: si els veïns són convencionals, cal deixar uns marges de 10 metres d'amplada a la frontera entre les dues finques per evitar possibles contaminacions. La producció d'aquestes franges cal separar-la de la resta i comercialitzar-la com a convencional. Penseu que hauria de ser el veí convencional qui hauria de procurar no contaminar als que volem produir ecològicament.

La mòlta de les olives es fa en un trull autoritzat pel CCPAE que garanteix una línia de producció on no hi hagi interferències amb olives i olis de producció convencional. És imprescindible per obtenir un oli de bona qualitat que la mòlta es realitzi a poques hores d'haver collit les olives (com menys millor). Si no, es poden desencadenar fermentacions i descomposicions que afecten la qualitat de l'oli.

Al meu entendre, la producció ecològica té diversos avantatges. N'esmentaré quatre:

1. La possibilitat de treballar, per part del pagès, en un entorn saludable, ja que s'allibera de manipular i respirar fitosanitaris de síntesi química, amb els quals sempre cal anar amb precaució.
2. La possibilitat d'elaborar un producte bo i saludable per a la població, cosa que és molt gratificant.
3. Intervenir en la producció agrària de manera neta i sostenible, garantint la continuïtat de l'ecosistema.
4. Oferir un producte que el consumidor valora i poder vendre ràpidament tota la producció a uns preus un 50 % superiors al de l'oli convencional que té molta més dificultat per trobar compradors.

Com a conclusió, estic content d'haver-me decidit per la producció ecològica i, malgrat reconec que hi ha certes dificultats, tinc la satisfacció de treballar per a uns consumidors que valoren aquests fruits.

VALORACIÓ DEL SÒL RÚSTIC.

COMENTARIS SOBRE EL NOU

REGLAMENT DE VALORACIONS

DE LA LLEI DE SÒL

Ismael-Eduard Santonja i Ivorra · Enginyer Tècnic Agrícola · Col·legiat 1122

El 9 de novembre de 2011 es va publicar al BOE el Reglament de valoracions de la Llei de Sòl. Ateses les limitacions obvies per raons d'espai, en aquest article només podrà tractar-se sobre alguns dels aspectes controvertits que presenta aquest Reglament.

Les anteriors legislacions del sòl no havien estat desenvolupades per reglaments (de fet, el darrer datava del 1978). És per això que es dubtava força de la seva promulgació, pràcticament va ser una de les últimes mesures de l'anterior govern de l'Estat. Encara, diguem-ne, no s'ha començat a aplicar i ja corre el rumor que l'actual govern pretén canviar-la, una prova més de la dificultat de trobar uns criteris de valoració prou raonables per fer-los perdurar en el temps.

En el preàmbul es repeteixen els mateixos desitjos, històrics, de gairebé totes les normes sobre legislació del sòl, que després no es poden acomplir en l'articulat. Per exemple, s'afirma que els mètodes de valoració s'orienten a la necessitat d'estimar quantitativament el valor de substitució de l'immoble que sigui objecte de taxació, per un altre de similar en la mateixa situació. Però un somer anàlisi del

desenvolupament reglamentari mostra el baix grau d'assoliment d'aquesta pretensió.

En el sòl rural, com a novetats, cal destacar:

- a) L'aplicació de mètodes de valoració del sòl tenint en compte una ampla gamma d'activitats econòmiques (ja presents o susceptibles de ser desenvolupades) diferents de l'aprofitament convencional agrari.
- b) S'introdueix un nou concepte, però no es pot afirmar que clarifiqui més que compliqui, que és la valoració d'explotacions; intenta substituir renda de la terra per renda d'explotació.
- c) S'inclouen diferents tipus de capitalització en funció de les classes d'explotació i del risc de l'activitat, en un esforç de cercar una major imparcialitat, però de resultat, també dubtós.
- d) El desenvolupament del coeficient de localització tampoc aconsegueix resoldre els problemes d'objectivitat.

Millores i collites

Es defineix d'una forma un pèl confusa les construccions, edificacions i instal·lacions. Diferencia dos tipus d'instal·lacions en sòl rural:

- a) Les necessàries per desenvolupar l'activitat econòmica, les quals hauran de valorar-se conjuntament amb el sòl.
- b) Les innecessàries per a l'activitat econòmica, que es valoraran independentment del sòl.

De tot això s'hauria d'inferir que les instal·lacions que siguin necessàries per a l'activitat econòmica han de valorar-se conjuntament amb el sòl. Però a l'apartat 4 de l'article 6 es diu:

Les edificacions, construccions i instal·lacions, els sembrats i les plantacions en sòl rural, així com la resta d'elements units inseparablement al sòl podran taxar-se independentment sempre que siguin compatibles amb l'ús o

rendiment considerat en la valoració del sòl i no s'hagin tingut en compte en la valoració del sòl pel seu caràcter de millora permanent.

Aquesta afirmació complica o qüestiona el corollari al que s'havia arribat anteriorment respecte de les instal·lacions. Un element perturbador és el posar en el mateix grup de les construccions: els sembrats. El primer grup fa referència als béns d'una perdurabilitat superior a l'any, és a dir béns d'equip, d'aquells amb finalitats productives, d'inversió. En canvi els sembrats són productes en curs, maldestrament es podrien considerar com una millora permanent. I les plantacions? Les plantacions arbrades o arbustives s'assimilen al primer grup: béns de producció. Però per al reglament les plantacions són els cultius de durada inferior a l'any (plantació de cols i d'horta en general) o les collites pendents de les plantacions arbrades. L'article 7.4 del reglament en relació al conceptes de plantacions i sembrats al·ludeix expressament a l'article 45 de la Llei d'expropiació forçosa (LEF) segons el qual: «quan en el moment de l'ocupació existeixin collites pendents o s'hagueren efectuat labors de guaret, s'indemnitzarà de les mateixes a qui correspongui». El reglament de la LEF aclareix que es refereix als fruits o collites pendents o als treballs realitzats de guaret, etc.

És a dir: es tracta de fruits o collites pendents i treballs en curs, mai de béns d'inversió com seria una plantació arbrada o arbustiva com per exemple la vinya, els oliverars o un camp de pomeres.

Per tant, les plantacions a que fa referència l'article 7.4 s'han d'entendre no com a arbres o arbustos sinó com les collites pendents d'aquests. I la metodologia que proposa el reglament per valorar aquestes collites és la mateixa que regula les Assegurances Agràries. Això darrer també és una novetat.

Les edificacions i construccions es poden valorar conjuntament o no. Si es valoren independentment s'utilitzarà l'article 18.

Només es valoraran les edificacions, construccions i instal·lacions ajustades a la legalitat, en el moment de la valoració, i que no es trobin en situació de ruïna física. Si la ruïna

o la condició d'il·legal afecta només a una part, l'altra part serà susceptible de valorar-se.

La conclusió és que les plantacions o arbres que no es valoren conjuntament amb el sòl, el reglament no proposa cap metodologia per a estimar-los.

La renda, taxa o tipus de capitalització, fórmules de capitalització i factor de localització

El reglament proposa algunes novetats. A l'article 9 determina de forma detallada i pauta el càlcul de la renda. Això és un avenç important. Encara que no dissipa, com

Anys	Deute Públic rendiment intern mercat secundari en- tre 2 i 6 anys	Mesos	Deute Públic rendiment intern mercat secundari en- tre 2 i 6 anys. 2011	Deute Públic rendiment intern mercat secundari en- tre 2 i 6 anys. 2012
2000	5,022	Gener	3,304	4,267
2001	4,626	Febrer	3,510	4,109
2002	4,165	Març	3,676	3,935
2003	3,013	Abril	3,896	3,905
2004	3,102	Maig	4,020	3,802
2005	2,681	Juny	4,055	4,021
2006	3,349	Juliol	4,161	--
2007	4,081	Agost	4,212	--
2008	4,059	Setembre	4,272	--
2009	2,827	Octubre	4,286	--
2010	2,660	Novembre	4,459	--
2011	4,025	Desembre	4,445	--

Taula 1.- Evolució en els darrers temps de la taxa de capitalització r1, anual i mensual. Font Banc d'Espanya

no podia ser d'una altra forma, els problemes d'apreciació d'algunes variables que presenta la metodologia analítica.

Determina tres tipus de capitalització:

a) El bàsic o de caràcter general (r_1). Actualment és el que correspon al rendiment intern de Deute Públic en mercats secundaris entre 2 i 6 anys.

b) El que s'aplica a explotacions agropecuàries i forestals (r_2), el qual és resultat del producte entre el r_1 i un coeficient corrector pel tipus de conreu o aprofitament. D'aquests coeficients no se'n sap la seva procedència, és a dir com s'han calculat. I l'aplicació a tot un territori tant extens pot qüestionar la seva objectivitat (veure la Taula 1).

Tipus de conreu o aprofitament	Coeficient corrector
Terres labor secà i explotacions cinegètiques extensives	0,49
Terres labor regadiu	0,78
Hortalisses aire lliure	0,78
Cultius protegits regadiu	0,78
Fruiters cítrics	0,72
Vinya	0,59
Olivar	0,43
Plataneda	0,75
Prats naturalesa secà	0,39
Prats naturals regadiu	0,39
Pastures	0,51
Altres explotacions agropecuàries	0,64
Explotacions forestals	0,58

Taula 2. Coeficients correctors del tipus de capitalització en explotacions agropecuàries i forestals

c) El tercer tipus (r_3) s'aplica quan en sòl rural es fan activitats extractives, comercials, industrials i de serveis.

Pel que fa a les formules de capitalització el reglament diu que s'ha de fer *en funció de les estructures de producció pròpies*, i utilitza fins a cinc expressions diferents, que van de la més coneguda i senzilla per rendes constants i il·limitades en els temps:

$$V = \frac{R}{r}$$

Fins a el càlcul de rendes variables en els primers anys que evolucionen d'acord a cicles productius periòdics:

$$V = \frac{R_1}{(1+r_2)^1} + \frac{R_2}{(1+r_2)^2} + \dots + \frac{R_l}{(1+r_2)^l} + \left[\frac{R_{l+1}}{(1+r_2)^{l+1}} + \dots + \frac{R_{l+k}}{(1+r_2)^{l+k}} \right] \cdot \left(\frac{(1+r_2)^k}{(1+r_2)^k - 1} \right)$$

Aquestes expressions provenen del camp de les matemàtiques financeres i es tracta de sumes de progressions geomètriques.

Les més sofisticades, que tenen en compte les diverses explotacions i cicles, plantacions arbrades, torns d'aprofitaments forestals, etc... pretenen resoldre la simplificació

elemental que hi havia $V = \frac{R}{r_2}$ però introdueixen molts dub-

tes que el reglament no resol. Tant és així que un dels principals inspiradors d'aquest reglament, el professor Vicente Caballer¹, coneixedor d'aquesta mancança, està elaborant un manual d'ús.

Un altre element desenvolupat en aquest reglament ha estat el factor global de localització (FI). Recordem el FI és un factor a l'alça i s'aplica al valor de capitalització per ajustar-lo o aproximar-lo, tot i que la llei no ho diu literalment així, al valor de mercat. Ara es calcula com a producte de tres factors: accessibilitat a nuclis de població, accessibilitat a centres d'activitat econòmica i per ubicació en entorns de singular valor ambiental o paisatgístic. Aquesta via també ha generat força polèmica: des de qüestionar la forma d'obtenció dels factors i el seu model implícit, fins a afirmar que perd tota la seva efectivitat, ja que en alguns territoris, com podria ser Catalunya, pràcticament no discrimina i bona part del territori disposa del mateix coeficient de FI.

La data d'aplicació

Una altra de les qüestions controvertides és quan s'ha d'aplicar el Reglament. El propi reglament diu que entra en vigor a l'endemà de la seva publicació al BOE: el 10 de novembre de 2012.

Hi ha qui defensa que seria d'aplicació per a tots aquells expedients d'expropiació dels quals encara no s'ha sol·licitat oficialment el full d'apreupament, sempre i quan òbviament estiguin sotmesos a l'aplicació de la llei que permet l'existència d'aquest reglament, és a dir no seria aplicable per aquells expedients que es tramitin per l'anterior llei del sòl la 6/1998.

Però la versió que defensen les Administracions i Jurats d'expropiació, preconitzen que el reglament s'ha d'aplicar per tots aquells expedients que dimanin dels projectes d'expropiació aprovats a partir de la data de vigència del reglament.

Com a resum dir que la pretensió del Reglament d'esclarir i millorar aquells aspectes que la llei no resolvia, no s'aconsegueix. Al menys de forma prou satisfactòria. Si per una banda corregeix algunes mancances, com per exemple: la correcció de la taxa de capitalització, amb l'aplicació de coeficients per cultius i aprofitaments, al mateix temps aquesta correcció genera nous problemes. Es pot dir de forma genèrica que el remei que posa el reglament no és exempt de provocar noves malalties. El reglament, sota una aparença de racionalitat, en realitat amaga poc rigor i certa arbitrarietat que no ve tant de l'esforç que ha fet el redactor, sinó de la dificultat que emana de la pròpia llei i del mètode de valoració emprat.

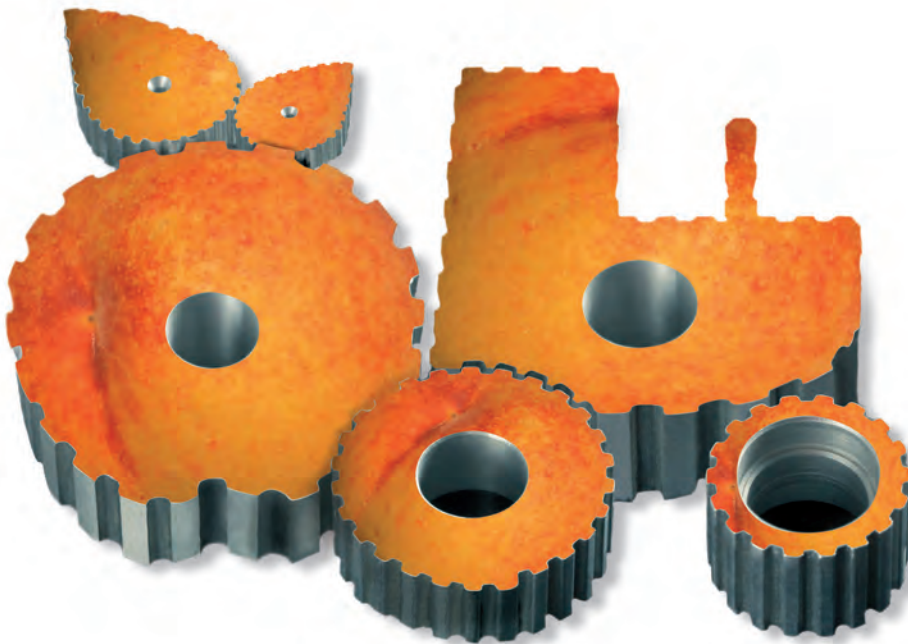
¹. En Vicente Caballer Mellado, és autor, entre d'altres llibres, de *Valoración Agraria. Teoría y Práctica* (Ediciones Mundi-Prensa).

fira agrària de santmiquel

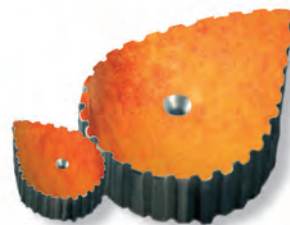
58 SALÓ NACIONAL DE LA MAQUINÀRIA AGRÍCOLA

eufrófruit

27 SALÓ INTERNACIONAL DEL SECTOR DE LA FRUITA
SERVEIS • EQUIPAMENTS • TECNOLOGIA • INNOVACIÓ

Lleida,
del **27** al **30** de **setembre**
de **2012**

La **Fira Agrària de Sant Miquel** i **Eurofruit**, són el punt de trobada de referència per a tot el sector agrari i de la fructicultura en particular. A més, són la plataforma idònia per a presentar les novetats als professionals, aglutinant alhora a les principals entitats del sector.

La cita ineludible.
Participi com expositor.

973 70 50 09

santmiquel@firadelleida.com

Fira de Lleida

www.sant-miquel.com

LA CRISI DEL SECTOR AGRARI

Francesc Reguant · Economista

Estàvem oblidant que els cereals són la base de la nostra alimentació.

Quan ens referim a la crisi, sovint estem barrejant realitats ben diferenciades tant en les seves causes com en els seus impactes i en les teràpies o actuacions per a la seva superació. Actualment, a l'entorn de la crisi econòmica, hi convergeixen vectors de diferent procedència que generen les seves pròpies resultants. De fet, amb més propietat, hauríem de parlar de diferents crisis que coincideixen el temps i s'entrellacen. Tot això al si d'un marc estructuralment complex que anomenarem *escenari segle XXI*, on l'agricultura i l'agroalimentació en general hi tenen un paper específic i singular.

De quina crisi parlem?

A efectes explicatius podem distingir cinc manifestacions diferenciades per a referir-nos-hi amb l'expressió crisis:

a) Crisi conjunturals agràries. L'agricultura amb una demanda inelàstica i una oferta perible i erràtica per diverses raons: sanitàries, climàti-

ques, de cicle productiu, etc., genera una tendència especialment volàtil en preus i rendiments. Tot i que sovint es parla de crisi, en realitat es tracta de la pròpia dinàmica cíclica del sector.

Aquesta realitat, però, no està exempta de conseqüències, ja que a determinats moments del cicle es poden produir estrangulaments que en alguns casos poden ser mortals per a les explotacions i empreses més debilitades.

b) Crisi econòmica i financera. Avui la més visible, la més explicada i la més impactant al nostre país amb totes les seves causes i tots els seus components: crisi del sistema financer, crisi de demanda, crisi de confiança, dèficit públic, restriccions creditícies, morositat, recessió, atur...

El sector agroalimentari, com la resta de l'economia productiva és víc-

tima d'aquesta crisi, amb majors dificultats de finançament i amb una desviació de comerç dels productes més cars als substitutius més barats. Ara bé, l'agroalimentació, com a sector anticíclic, està demostrant una sorprenent capacitat de resistència malgrat la gravetat de la situació. Per exemple, entre 2007 i 2011 a Catalunya l'índex de producció industrial (IPI) ha caigut un 22,6 %. Per contra l'IPI a la indústria alimentària ha tingut un increment del 2,3 %. Durant el mateix període la taxa de cobertura del comerç exterior agroalimentari ha millorat en 14,85 punts percentuals. L'afiliació a la Seguretat Social en el sector agrari, entre 2007 i 2011 s'ha incrementat un 7,27.

c) Crisi institucional. La Unió Europea està vivint una important crisi de creixement. L'euro, que era la seva més important aposta de futur, no troba el consens necessari per avançar alhora que es tanquen

les portes per retrocedir sense que això suposi costos molt importants i danys irreparables davant l'evidència d'un fracàs històric. Les dificultats per abordar el camí vers una vertadera unió monetària, fiscal i finalment política està sent un llast cada cop més difícil d'assumir pels països més febles.

La PAC, entretant i per les mateixes raons, debat una nova reforma que els diferents països defensen en clau nacional suggerint un resultat que multiplicarà les diferències contràriament al que hauria de ser una política comú. Ens apropem doncs, si no s'hi posa remei, a un escenari de menys PAC, amb menys eines de regulació dels mercats i, en general, amb menys mercat únic.

d) *Crisi sistèmica.* El sistema econòmic que ens ha portat fins aquí té com a motor de supervivència el creixement en si mateix, un motor mancat de visió estratègica. Tot i així amb el suport de la tecnologia ha permès que avui la humanitat disposi d'eines poderoses per dominar el seu entorn i alliberar energies per obtenir més productes o més serveis amb menys esforç. El problema rau en la incapacitat d'aquest sistema per transformar en benestar les energies alliberades.

Avui la crisi sistèmica s'accentua davant d'una realitat de recursos finits i amb una demostrada incapacitat per refer equilibris. Com a llegat ens queda un món amb fortes desigualtats, amb un alt grau de concentració del poder econòmic, amb malbaratament de recursos i d'aliments, amb una sistemàtica destrucció de diversitat. A l'agroalimentació ens deixa una cadena alimentària molt asimètrica que facilita l'abús des de la posició dominant.

e) *Crisi estructural Segle XXI.* L'increment imparable de la població mundial i el desenvolupament dels països emergents, ha fet visible l'esgotament de recursos naturals essencials i de la capacitat per produir aliments. Energia, aigua i sòl agrícola esdevenen vectors claus de tensió en aquest nou segle. Tot això, a partir de les tendències sistèmiques exposades, en un món mediambientalment més deteriorat i amb el canvi climàtic disposat a posar les solucions més difícils.

Les tendències en les que ja estem immersos ens parlen d'una ener-

Cal optimitzar els potencials de regadiu.

gia més cara, d'uns aliments més cars, de major volatilitat de preus. Tot plegat distanciarà en riquesa a les regions que disposin d'energia i d'aliments bàsics. En qualsevol cas, el segle XXI albira per al sector agrari una major demanda d'aliments i de bioenergia, juntament amb serveis agrobiològics més necessaris i més valorats.

Lògicament les diferents crisis estan molt imbricades amb múltiples relacions causa efecte. La figura 1 exposa alguns dels vectors que en el marc conjuntural acaben amb una resultant d'alta volatilitat i baixa rendibilitat, una mala parella que porta associada un major risc econòmic.

Estratègies des de l'agricultura

La identificació de la diversitat dels vectors de crisi ens aporta informació pel disseny de les necessàries estratègies de millora i d'avenç. Estratègies totes elles que van lligades a importants transformacions o canvis:

a) *Contra les crisis conjunturals agràries cal amortir el cicle.* Les actuacions es basaran en l'ús dels mecanismes de regulació de mercats, la informació i la transparència sobre aquests mercats, moderació dels riscos econòmics mitjançant assegurances, fons mutuels, o altres mecanisme, mitjançant la tecnologia i mitjançant la diversificació.

b) *Contra la crisi econòmica financera cal competitivitat.* Amb el su-

port de la tecnologia cal guanyar productivitat, optimitzar els potencials de regadiu, guanyar dimensió productiva i comercial a través de diferents estratègies d'integració, i millorar l'eficiència de la cadena.

c) *Contra la crisi institucional cal coordinació global.* S'ha d'apostar per pertànyer a un gran club, defensant més Europa, amb una PAC més eficaç, amb una revisió de les bases de relacions comercials des de la OMC vers un comerç equitatiu i amb una prioritat dirigida a garantir la seguretat alimentària mundial.

d) *Contra la crisi sistèmica cal reorientar, regular i posar límits.* Amb alguns exemples especialment destacats tals com la promoció de l'excepció agrària a les lleis de competència i el control i regulació del mercat de futurs per a productes alimentaris.

e) *Contra la crisi estructural del segle XXI cal més agricultura, sostenible i equilibrada.* Actuant en una doble direcció, orientant-se, d'una banda a la millora de l'autoproveïment amb tecnologia i regadiu vers el que anomenem «intensificació sostenible». Però sense deixar de banda les agricultures en zones amb limitacions naturals, impulsant estratègies de desenvolupament rural basades en l'agricultura de qualitat, mercats de proximitat, pagament pels serveis públics de l'agricultura i promovent les sinèrgies entre el món urbà i rural.

ALGUNES HISTÒRIES DE L'AGRICULTURA

Eduard Bes · *Pèrit agrícola* · Col·legiat 334

El déu Osiris fou el primer extensionista.

L'agricultura ha recorregut un llarg camí des que esdevingué una ciència o una activitat estructurada que ajuda al desenvolupament de la humanitat. Existeixen nombrosos estudis i tractats sobre la seva evolució i encara més sobre totes les tecnologies que se li apliquen. Ací sols es pretén donar una visió esquemàtica i lleugera d'alguns aspectes que poden resultar curiosos, principalment centrats en la nostra Unió Europea i amb algunes pinzellades d'altres regions, en especial dels nostres veïns de l'Orient Mitjà.

Al principi, tot tenia una aparença idíl·lica...

«El Senyor va fer que la terra produís vegetació, herbes de tota mena i arbres de tota mena que donen fruit amb la seva llavor» (Gn 1, 12) i també «animals feréstecs i domèstics i tota mena de cucs i bestioles» (Gn 1, 25). La primera parella que habità el Paradís fruïa d'aquestes meravelles.

Però al cap d'un temps les coses es torçaren. La parella va fer una malifeta i el Senyor els digué: «la terra et serà maleïda [...] tota la vida passaràs fatigues per treure'n aliment; la terra produirà cards i espines [...] et guanyaràs el pa amb

el suor del teu front» (Gn 3, 17-19). Uns anys després es va produir el primer enfrontament entre ramaders i agricultors: Abel «criava ovelles i el Senyor acollia favorablement les seves ofrenes» (Gn 4, 5) i Caïn «cultivava la terra, però les seves collites no eren del gust del Senyor (Gn 4,3)». I ja se sap com va acabar el conflicte. Tots aquests fets ens han marcat per sempre.

Van transcórrer cents de milers d'anys, dels quals sols en tenim la informació que ens donen els antropòlegs i arqueòlegs. Els homínids eren recol·lectors, caçadors, pescadors, carronyaires i a voltes caníbals, portant una vida nòmada i desplaçant-se segons els canvis del clima, de la productivitat dels terrenys i de les lluites entre clans; aquest nomadisme va col·laborar a la seva difusió planetària.

I de l'agricultura, què se'n sap?

Els especialistes, a partir de les troballes fetes a les regions dels Creixent Fèrtil i sud de Turquia, a l'Orient mitjà, daten la seva aparició a l'època del neolític preceràmic, cap al 9000 aC, un cop superat un nou període fred. L'home va domesticar els animals, mantenint-los en tancats. També va domesticar les plantes silvestres; aquest concepte comporta un avenç tecnològic cabdal ja que l'home va distingir entre les plantes d'espiga i de beina que perdien les llavors en madurar d'altres que les mantenien fins al final de la maduració; va seleccionar aquestes i així podia emmagatzemar els grans per tenir aliment tot l'any i separava les llavors per preparar la pròpia sembra. L'olivera ja es cultivava el VI mil·lenni aC. L'efecte complementari va ser la sedentarització dels clans, la creació de poblats, l'especialització dels treballs i l'aparició de nous oficis dins de la comunitat.

Aquest pas de caçadors i recol·lectors a agricultors i ramaders sedentaris tingué alguns aspectes negatius. Els antropòlegs han constatat que la dependència de collites estacionals va comportar períodes de manca d'aliments i de fam, dèficits vitamínics i una reducció de l'estatura mitjana de les persones en uns 10 centímetres, junt amb una disminució notable de l'esperança de vida, fets que es van perllongar durant segles.

L'imperi de Sumer, cap al IV mil·lenni aC, va introduir l'escriptura cuneïforme; en les tauletes d'argila es troben dades sobre agricultura intensiva en regadiu, comerç i sistemes de mesures.

Amb un decalatge de molts segles, l'agricultura es constata a la vall del Nil; com a conseqüència de l'última gran glaciació aqueixa regió era d'aiguamolls on pasturaven animals i creixien espontàniament arròs, melca, cereals i pastius, per la qual cosa la població seguia sent recol·lectora. A finals del IV mil·lenni aC van canviar a sedentaris i agricultors. Les tèc-

niques de conreu i les eines eren pràcticament inexistents. Sortosament va aparèixer un gran tècnic innovador i divulgador: Osiris. Amb el suport de la seva germana-esposa Isis va viatjar per tot el regne ensenyant als pagesos les tecnologies més avançades i posteriorment va ampliar el seu pla de formació fins a l'Àrabia, Etiòpia i l'Índia. Realment fou un precursor i un exemple per al futur, afavorint que l'agricultura s'estengués a tot el sud de la mediterrània.

La revolució agrària avançava de forma similar però en períodes diferents a les valls dels grans rius de l'Índia, sud-est i est d'Àsia, conques fluvials de Xina, al Japó, els Andes i a Amèrica Central. Cereals, mill, llegums, arròs, lli, cotó, dàtils, canya de sucre, alguns fruiters de pinyol i de llavor, vinya, blat de moro, sorgo, gira-sol, nyam, patates, tomàquets, carabasses i iuca són els conreus inicialment documentats, variant segons les regions esmentades. Per cert, entre les primeres plantes domesticades està el cànem i el conseqüent consum del cànnabis.

De la ramaderia, amb la domesticació dels animals, se'n tenen referències esglaonades a partir del 8000 aC: ovelles, cabres i vaques a l'Orient mitjà, porcs a l'extrem orient, aviram a les regions de l'Índia, cavalls a l'est d'Europa cap el 4400 aC, i les llames i alpaques a les zones dels Andes cap el 3000 aC. La llana, les pells, la carn, la llet i derivats com els formatges, s'incorporaren a l'alimentació i el comerç.

Les eines eren rudimentàries, començant per aixades de pedra polida, falç de pedra i d'os esmolats, perxes de fusta endurida per fer forats i posar les llavors, branques d'arbres anguloses utilitzades com arades... fins que uns mil·lennis més endavant es van anar perfeccionant i es van fabricar el jou i la roda, podent fermar els bous per estirar del carro i de l'arada.

El 1692 aC, Hammurabi va dictar el seu excepcional Codi de 282 lleis, escrites en una estela de diorita, una bona part de les quals s'ocupa de l'agricultura en aspectes de compres i vendes de camps, arrendaments, relacions contractuals entre amos i parcers, protecció a la propietat dels camps agrícoles dels militars, regadius, conreus de blat, fruiters i sèsam, entre d'altres. I vetlla per la qualitat agroalimentària en fixar càstigs per aquells que adulteraven la cervesa.

Segons l'historiador Justini, el rei Abidis de Tartessos, al voltant del 1100 aC, va ensenyar els hispans a junyir un parell de bous a l'arada com també la forma de segar, plantar arbres i altres tecnologies avançades; fou un altre innovador i extensionista.

Passen els segles

Tots els pobles primitius tenien divinitats que els ajudaven a fer prosperar l'agricultura: la deessa Deméter-Ceres greco-romana n'és una d'elles i molt important. Els grecs foren uns agricultors amb dedicació parcial, deixant la feina als seus esclaus, els ilotes, però ens llegaren la sinya per elevar l'aigua i Arquímedes al segle III aC i Heron en el segle I dC van crear i perfeccionar màquines aplicables a l'agricultura, com la politja, el torn, la palanca, la cunya i el vis sense fi. La manca d'aliments els portà a crear colònies a altres indrets del Mediterrani, des d'Àsia Menor a la Magna Grècia i a Hispània, fomentant el comerç i el transport marítim.

D'aqueixa època ens arriba un exemple de producció de qualitat i d'intermediari amb pocs miraments: Atlas tenia unes propietats a Mauritània que cultivaven les seves ne-bodes, les Hespèrides, amb uns arbres que produïen po-

mes d'or; Hèrcules es va presentar a la finca i aprofitant el cansament d'Atlas, que sostenia el globus del cel, va prendre algunes de les pomes d'or, per portar-les al rei Euristeu, qui li havia fet l'encàrrec.

Per contra, els romans mostraven una gran estima per a l'agricultura (*sine agricultura nihil*) i l'ofici d'agricultor. Malgrat tenir obrers i esclaus, els grans personatges, polítics, cònsols, pretors, dedicaven part del seu temps a fer treballs directes, tasca que era molt ben considerada. El gadità Columel·la ens ha deixat el seus tractats *Res Rustica* i *Liber de Arboribus*, uns dels més importants de l'època. El llegat principal que ens passaren fou l'arada, estri que ja existia de forma rudimentària, que ells van perfeccionar i que ha mantingut la seva vigència fins fa dos segles i que encara és emprada en regions poc desenvolupades. Està documentat que ells també van iniciar els sistemes de cens, de cadastre i de crèdit agrari.

A les illes Pitiüses, la cultura púnica aplicava mesures de prevenció de riscos laborals: per conjurar les picades mortals de les serps es feien sacrificis i pregàries al déu Bes, d'origen egipci.

Uns segles tenebrosos

L'Edat Mitjana fou un període fosc en tots els aspectes amb escassos progressos en cultura i agricultura, especialment en el món cristià, amb l'excepció d'uns pocs reduïts com els monestirs i algunes corts reials on els coneixements es van conservar, protegir i desenvolupar.

Durant el període visigot, a Hispània, l'agricultura va seguir els patrons establerts pels romans, introduint algunes produccions com els espinacs i les carxofes. Canvià l'estatus dels treballadors, que en general ja no eren esclaus; els *colons* no tenien propietats mentre que els *pagesos alodials* disposaven de petites propietats amb alguns caps de bestiar, però tant uns com altres depenien dels aristòcrates i terratinents, per als quals havien de treballar i pagar-los tributs a canvi de protecció.

Els àrabs portaren avenços notables, especialment en l'ús de l'aigua per a regadius, construcció de sèquies, canals i molins aplicats a la producció agrícola i als jardins i palaus. Van introduir a Hispània noves hortalisses, la canya de sucre, l'arròs, els cítrics i diferents fruiters. Moltes regions es van transformar en hortes fèrtils i productives.

Avançant en els segles, la terra i l'agricultura seguien sent bàsiques en la vida material, però les tècniques es mantenien aturades i tots els treballs es feien a mà i amb instruments rudimentaris. Les explotacions pertanyien majoritàriament a la noblesa, als senyors feudals, als monestirs i a les ordres religioses. La gent del poble es convertí en *serfs de la gleba*, obligats a treballar per als seus senyors a qui lliuraven la major part de les collites; els fers eren un bé molt apreciat i els camperols també els utilitzaven per pagar part de la renda. En aquella època ja es va fixar la festa de Sant Miquel com a data per liquidar els comptes i renovar els contractes.

Els terrenys s'esgotaven, la tala i la rompuda de boscos era una constant i els rendiments de les collites eren minsos; en anys normals els cereals i llegums no arribaven al 9 per 1. El guaret era conegut però no es feia en èpoques d'escassetat i l'empobriment dels terrenys anava en augment. La llenya i la torba eren els combustibles usuals, que es recollien en els boscos i zones d'antics aiguamolls; majoritàriament de forma lliure, però progressivament els senyors

L'arada romana, una eina revolucionària.

feudals i les abadies i priorats controlaren aquests béns i van imposar taxes al seu aprofitament.

Els comerciants acaparaven els aliments bàsics com els cereals, els llegums, la farina, el vi, l'oli i les carns salades o fumades i s'enriquien quan la penúria s'estenia entre la població. La fam va ser una constant durant l'edat mitjana. Endemés de les baixes produccions, periòdicament se succeïen i alternaven llargs períodes de sequeres, inundacions i gelades. En aquests casos els preus dels pocs aliments disponibles només estaven a l'abast dels poderosos. En moments de fam, la gent del poble menjava el que podia: escorces d'arbres i arrels bullides, rates, herbes de les pastures, pa fet amb una mica de farina i argila blanca i qual-sevol cereal, que en ocasions estava infectat de «claviceps» que provocava la malaltia del «mal del foc» (ergotisme). Tampoc eren estranys els casos de canibalisme, sent les víctimes principals els nens i jovenets que s'endinsaven pels camins i boscos cercant i arreplegant tot allò que servís d'aliment a la família. Alguns monestirs distribuïen menjars i els pobres i mendicants eren una imatge normal.

Si a les deficiències nutritives s'hi sumen les pestes de tot tipus, tuberculosi, lepra, nafres, malalties venèries, aigües contaminades, ferides mal curades, l'escampall de les dejeccions, les infeccions i els enverinaments derivades d'allò que menjaven... el panorama queda definit. Els estudiosos han fixat les esperances de vida a les zones rurals per sota dels quaranta anys.

L'agroindústria era mínima i amb efectes col·laterals sorprenents: molts monestirs, situats a la riba dels rius, tenien molins de farina moguts per la força de l'aigua, que resultaven un negoci lucratiu per a les seves comunitats, malgrat que Sant Bernat els havia prohibit ja que es convertien en lloc de trobada de gent amb calerons a la butxaca, la qual cosa propiciava el joc i la prostitució.

Les Creuades per alliberar Jerusalem intensificaren els contactes entre occident i orient mitjà, sent una nota positiva el comerç de productes agraris i l'intercanvi de productes poc coneguts per uns i altres.

El clima sempre és canviant

Es diu que el pagès sempre mira al cel. També es comenta que això que ens passa ara no havia passat mai. Sí, però...

Al voltant del 6200 aC i durant uns 200 anys esdevingué una miniglaciació que paralitzà els inicials avenços de l'agricultura, ja que va reduir les produccions i va obligar a tornar al nomadisme i a les migracions. Cap al 2000 aC una gran sequera va causar estralls a tot el planeta i especialment al Mediterrani i orient mitjà. Per contra, vers el 800 aC les persistents pluges acompanyades de fred van inundar les terres per llargs períodes, creant zones pantanoses i torberes a les zones septentrionals que impediren l'agricultura, però també afavoriren algunes regions àrides i estepàries que evolucionaren a pastures; es produïren nous moviments humans i migracions, perfeccionant-se els aprofitaments silvícoles i pastorals. Fortes glaçades van afectar cap al segle IV dC l'orient proper, gelant-se zones del delta del Nil i la mar Negra. El 1302 la sequera que afectà el centre d'Europa va permetre que el Rin es pogués passar a peu a Estrasburg i a d'altres indrets.

Les repetides fams de l'Edat mitjana ja s'han explicat i derivaren de reiterats canvis que alternaven sequeres, freds i inundacions. Més endavant, al segle XVII durant la guerra dels trenta anys, llargues èpoques de temporals, neu i glaçades es van estendre pel centre d'Europa, a regions d'Alemanya, Prússia, Àustria, Bohèmia, França i dels països escandinaus; comarques senceres quedaven aïllades durant molts mesos, la fam era present i els pocs aliments que aconseguïen els camperols eren arrabassats pels exercits combatents i per les bandes incontrolades.

Ja en el segle XX recordem la *pertinaz sequía* que va patir Espanya en el decurs dels anys quaranta després de la guerra civil; la manca d'aliments en un sistema autàrquic i la no producció d'energia elèctrica van reactivar els plans d'obres hidràuliques i de regadiu previstos durant el govern del general Primo de Rivera: de dictadura a dictadura. Això va generar una forta ocupació de mà d'obra... especialment de presoners republicans i de ciutadans represaliats i depurats durant la postguerra. L'aigua aconseguida va tenir aplicació, entre d'altres obres, als plans Jaén i Badajoz, i actuacions a Catalunya com els pobles i zones de colonització de Gimènells i de Vilafranco del Delta (actualment Poble Nou, al Montsià).

Queden moltes altres històries de l'agricultura i també de la seva literatura tècnica i mitològica, tant antigues com modernes. Però caldrà deixar-ho per a una altra ocasió, si arriba l'oportunitat.

COOPERACIÓ EUROPEA EN L'ÀMBIT DE LA FORMACIÓ I CAPACITACIÓ AGRÀRIA

Josep Lluís Lavilla Heras · Enginyer Tècnic Agrícola i Coordinador nacional EUROPEA-E · Col·legiat 1231

EUROPEA és una xarxa de formadors agraris amb representació a 22 països i que treballa per a la millora de la formació i capacitació agrària a Europa. En representar uns 1000 centres de formació i capacitació agrària, és de llarg la xarxa més important de totes les que existeixen actualment i un referent en la cooperació en l'àmbit educatiu. EUROPEA-E, la filial espanyola, en té la seu al Centre de Formació i Estudis Agrorurals de Reus.

Dins de les activitats darrerament realitzades senyalaríem:

a) A nivell espanyol, el Congrés estatal de formació i capacitació agrària EUROPEA-E 2011, realitzat a Tacoronte (Tenerife) del 25 al 28 d'octubre i organitzat per l'Escola de Capacitació Agrària de Tacoronte i EUROPEA-E. Va comptar amb el suport del Govern Canari i el Cabildo de Tenerife. En aquest congrés es va posar de relleu el fort increment de les inscripcions als cicles formatius, la introducció de procediments de qualitat a la majoria dels centres i la internacionalització dels

mateixos, aspectes aquests que auguren un futur esperançador. També es va tenir l'ocasió de conèixer l'agricultura i el sistema de investigació i de transferència tecnològica existent a les Illes Canàries. Les ponències i altra informació es pot consultar a la pàgina: http://www.europeaespana.es/actividades/Congreso_Tacoronte.html.

b) Un altre resultat interessant de la cooperació entre països ha estat la elaboració del *Repertorio de los sistemas de formación y capacitación agraria en Europa*, amb informes de 16 països que inclouen els apartats següents: dades bàsiques del país, l'agricultura, incorporació de joves, transferència de tecnologia, i formació i capacitació. Aquest catàleg es pot consultar a http://www.europeaespana.es/reperitorio_FP_Europa.html.

c) A nivell europeu citar també que del 12 al 16 de juny va tenir lloc a Aarhus (Dinamarca) un seminari sobre Innovació i Emprenedoria durant el qual els companys danesos van explicar com s'imparteix aquesta formació a les es-

coles d'FP Agrària i a la universitat. En aquesta formació intervenen activament les empreses i caldria ressaltar com a mètode, l'Innovation Camp, on els joves analitzen per equips un problema o cas real presentat per una empresa i han d'elaborar una proposta de millora o solució del problema. La majoria d'escoles organitzen Innovation Camps per als seus estudiants.

A Dinamarca, on el sector agroalimentari és el primer sector industrial i està molt orientat cap al mercat exterior, intenten innovar continuament. El propi Servei Danès d'Assessorament Agrari, a la seva seu central (centre del coneixement agrari) que té prop d'Aarhus, ha construït el Agrofood Park per tal de crear paquets tecnològics adreçats a totes les empreses de la cadena agroalimentària, no només les agràries.

Ja per finalitzar, cal tenir en compte que vuit països participen en el projecte europeu COPCHAVET (Coping with the Challenges on Vocational Education and Training) que pretén recollir i difondre entre les escoles bons exemples de:

1. La cooperació entre escola, empresa i comunitat, a més d'ensenyar les competències relacionades amb la innovació i l'emprenedoria.
2. Les bones pràctiques agràries, respectuoses amb el medi ambient per a la mitigació i l'adaptació al canvi climàtic.

El projecte inclourà un estudi sobre els crèdits europeus (ECVET) en l'àmbit de la FP agrària. Quan s'implementin aquests ECVET en l'organització curricular dels centres, els alumnes d'un país podran cursar part del currículum en un altre, tal com passa avui en dia a la universitat. Les escoles agràries capdavanteres no trigaràn en oferir mòduls en anglès basats en els ECVET.

Pla **10** professionals

Productes i serveis financers imprescindibles per a l'activitat d'avui.

Accedeixi a **préstecs especials**, disposi de diners per avançat, obtingui un **compte corrent amb condicions excepcionals** i una targeta **Visa Or**. Li obrim les portes a un gran ventall de productes i serveis financers i, sempre, amb el millor tracte personalitzat.

També posem a la seva disposició un **assessor i planificador financer**, un professional altament qualificat que vetllarà pels seus interessos, oferint-li un assessorament financer totalment adaptat a les seves necessitats individuals.

El **Pla 10** ha estat dissenyat per a oferir els productes i serveis financers més adequats a les necessitats específiques dels professionals i autònoms.

Vingui a qualsevol de les nostres oficines, aprofitant el nostre **ampli horari continuat de 8:30 a 19:00 hores**, visiti'ns a www.caixa-enginyers.com o truqui'ns al **902 300 321** i l'informarem encantats.

CENT ANYS D'ENGINYERIA AGRÍCOLA A CATALUNYA AL SERVEI DEL SECTOR AGRARI
CATALÀ: DOCÈNCIA, FORMACIÓ, INVESTIGACIÓ I DIVULGACIÓ

EL CENTENARI DE L'ESCOLA SUPERIOR D'AGRICULTURA DE BARCELONA

F. Xavier Martínez i Farré i Josep Claramunt i Blanes · *Escola Superior d'Agricultura de Barcelona*

Taula Presidencial de l'Acte d'Inauguració del Centenari de l'ESAB, celebrat el 17 d'octubre de 2011 al Teatre Plaza de Castelldefels, sota la presidència del rector de la UPC, Antoni Giró i Roca i el Conseller del DAAM, Josep Maria Pelegrí i Aixut.

En el decurs del curs acadèmic 2011-12 s'han dut a terme els actes de celebració del Centenari de l'Escola Superior d'Agricultura de Barcelona (ESAB) amb un conjunt d'actes i activitats de diversa índole.

Per a l'organització del Centenari es van constituir els comitès d'Honor i Executiu. El Comitè d'Honor ha estat compost per les següents personalitats: President, Artur Mas i Gavarró, President de la Generalitat de Catalunya; Vicepresident, Salvador Esteve i Figueras, President de la Diputació de Barcelona; Vicepresident, Antoni Giró i Roca, Rector de la Universitat Politècnica de Catalunya; i sis vocals: representant de l'Ajuntament de Barcelona: Gerard Ardanuy Mata, regidor i membre de la comissió de Cultura, Coneixement, Creativitat i Innovació; Joaquim Balsera García, President del Consell Comarcal del Baix Llobregat; Manuel Reyes López, Alcalde de Castelldefels; Daniel López i Codina, Delegat del Rector al Campus del Baix Llobregat; i Lourdes Reig i Puig, Directora de l'ESAB.

El Comitè Executiu estava presidit per la Directora de l'ESAB, Lourdes Reig i Puig i integrava tres comissions de vuit membres: la Comissió de Documentació, coordinada per Gemma García; la Comissió de Patrocini, coordinada

per Josep Claramunt; i la Comissió d'Activitats, coordinada per Xavier Martínez. El suport tècnic dels comitès ha estat a càrrec de Eva Martínez, Silvia Salinas i Teresa San José.

L'objectiu de la celebració del Centenari ha estat doble. En primer lloc, rendir homenatge a la història de l'Escola i a la seva gent (estudiants, professors i personal d'administració i serveis), a les institucions que han fet possible la seva existència, molt especialment a la Diputació de Barcelona com a ens creador i mantenidor durant la major part de la seva història, i al nostre país, Catalunya, al qual l'Escola sempre ha servit amb especial compromís per tal de promoure la millora i el perfeccionament dels diversos sectors agraris catalans, a través de les seves missions docent, de recerca i de divulgació. L'actual directora de l'ESAB, Lourdes Reig, explica: «la fundació de l'Escola va representar un pas decisiu en la modernització de l'agricultura catalana; l'objectiu dels estudis, la seva estructura i el cos docent eren d'una modernitat remarcable». Per aquest motiu, alguns dels científics catalans més prestigiosos de la història de la ciència catalana van ser-ne professors, com ara Pius Font i Quer, Carles Pi i Sunyer, Pere Màrtir Rossell i Vilà, Joan Angel i Genís, Marià Faura i Sans, Francesc García del Cid, Josep Ramon Bataller i Calatayud, Josep Maria Soler-Coll, Francesc Novells, Josep Valle i Arribas, Antoni Oriol i Anguera i Enric Coromines i Cortés.

El President de la Demarcació de Barcelona del COETAPAC, Josep Novellas i Sala, i altres assistents al dinar de germanor de Festa dels Amics de l'ESAB del 13 de maig de 2012.

Acte d'Homenatge de la Fundació Triptolemos a l'ESAB, encapçalat pel president del Foment del Treball, Joaquim Gay de Montellà, celebrat el 10 de maig de 2012.

Com a element de màxima rellevància d'aquesta celebració i en relació al seu primer objectiu, l'Escola ha publicat el llibre *L'Escola Superior d'Agricultura de Barcelona. Cent anys d'ensenyament universitari: 1912-2012*, escrit per Gustau Arill i Pinyot, prologat per Josep Tarragó i Colomines i editat per Josep Claramunt Blanes i Miquel Pujol Palol, la presentació del qual va constituir l'eix fonamental de la sessió de cloenda del Centenari. Els primers volums del llibre van ser lliurats als assistents i a la tardor d'enguany es publicarà l'edició definitiva de la qual se'n farà una extensa difusió i que es podrà consultar en format electrònic a la pàgina web de l'ESAB.

Com a segon objectiu, la celebració ha volgut projectar l'Escola cap al futur. Tota la societat s'enfronta a importants reptes en els anys que venen. Primer superar aquesta crisi que amenaça de destruir molta de la feina feta en les darreres dècades i que haurem de saber convertir en una oportunitat per construir un futur més sòlid. Per més endavant ens prometen escenaris igualment reptadors en els quals l'agricultura haurà de jugar un paper estratègic, per garantir, no només el subministrament d'aliments de qualitat, sinó també d'altres productes d'origen biològic que comencen a ser estratègics, per a una població creixent, amb un ús mínim d'uns recursos cada cop més limitats com l'aigua i l'energia i garantint el respecte al medi ambient. És en aquest context que durant tot el curs 2011-2012 s'ha programat un conjunt de sessions acadèmiques on s'han tractat temes monogràfics d'especial interès en relació als reptes d'avui i dels propers decennis vinculats a la producció i la transformació d'aliments de qualitat i amb seguretat, la preservació del medi ambient i el paisatge, la globalització i l'agricultura, la biotecnologia i la bioètica, la transmissió del coneixement i la política i la recerca agràries.

Per a la cobertura d'aquest segon objectiu, tot i que de forma parcial atesa la limitada disponibilitat temporal, s'han dut a terme 13 sessions acadèmiques i dos actes complementaris. Cada sessió ha abordat un tema monogràfic, quasi bé sempre sota una estructura comuna: conferència, taula rodona i exposició, actuant com a responsables de l'activitat i moderador de la taula rodona un o dos professors de l'ESAB. Com a conferenciant i ponents de les taules rodones hi han participat experts de gran rellevància i

prestigi internacional procedents del món acadèmic, empresarial o de l'administració, que han volgut acompanyar-nos en aquesta la celebració, fent valuosíssimes aportacions i suscitant debats molt enriquidors. La participació a les sessions acadèmiques han estat molt elevada i intensa i hem gaudit de la assistència de representants de moltes institucions entre d'elles la del COETAPAC i les seves demarcacions, ICEA, Universitats, etc., i en diverses ocasions, la Sala de Graus de l'Escola ha resultat insuficient per acollir-ne tot el públic.

La relació cronològica de les sessions acadèmiques i actes complementaris es presenta a la taula I. La informació detallada d'aquestes sessions es pot consultar a la pàgina web de l'ESAB, on també es troben disponibles les conferències en format de vídeo. La llista d'exposicions es mostra a la taula II.

Els dos actes complementaris ha estat molt diferents. El primer va ser un Homenatge de la Fundació Triptolemos a l'Escola Superior d'Agricultura de Barcelona, amb estructura acadèmica, que la direcció d'aquesta fundació va organitzar al Foment del Treball. El segon, la Festa dels Amics de l'ESAB, va ser organitzat per l'Escola amb l'objectiu d'acollir a totes les persones que estan, han estat o es senten vinculades a l'ESAB: estudiants, professors, personal d'administració i servei i amics del nostre centre per motivacions diverses. L'acte va consistir en una visita a les instal·lacions de l'Escola al Campus del Baix Llobregat, un dinar de germanor, la visita als jardins efímers «La Primavera al Campus» que havien construït per aquesta ocasió els estudiants de paisatgisme de l'Escola i, finalment, en gaudir de l'Espectacle Musical «100 anys sent ESAB», dissenyat especialment per Cristina Cordero, directora teatral i guionista, per celebrar el Centenari i que es va representar al teatre Plaza de Castelldefels, en el que hi participaren més de 100 persones, amb diversos actors, les tres corals de la UPC (Arquitectura, Campus de Terrassa i Campus del Baix Llobregat) i l'orquestra de la nostra universitat.

En el marc de la celebració del Centenari, s'ha desenvolupat un conjunt d'activitats complementàries entre les que destaquen la celebració de reunions científiques d'àmbit internacional, estatal i autonòmic, presidides i/o organitza-

Acte de Cloenda del Centenari de l'ESAB, celebrat el 9 de juliol de 2012 a la seu de l'Institut d'Estudis Catalans, presidit per la Vicepresidenta de la Generalitat de Catalunya, Sra Joana Ortega i Alemany.

des per diversos professors i professores de l'Escola, en les que l'ESAB hi ha actuat com a entitat organitzadora i/o hostatgera: l'International Symposium on Growing Media, Composting and Substrate Analysis, de la International Society for Horticultural Sciences (17-21 d'octubre de 2011); el XIII Congreso Nacional de Acuicultura (21-24 de noviembre de 2012); les IV Jornadas Grupo Fertilización de la SECH-Avances en Nuevas Estrategias de Fertilización 2(9-30 de Noviembre de 2011); i el IV Workshop on Valuation Methods in Agro-food and Environmental Economics. Methodological and empirical challenges in Valuation Methods (12 i 13 de juliol de 2012).

L'èxit d'aquest Centenari ens ha omplert d'energia i ens fa sentir capaços de creure que, en els anys que venen, l'ESAB sabrà formar titulats amb coneixements avançats

en el camp de l'enginyeria de biosistemes, un concepte que, a més d'englobar l'agricultura, li permet ampliar el seu camp de treball i les seves possibilitats. Els titulats de l'ESAB seran protagonistes d'aquests nous reptes, com ho han estat tants i tants titulats que des de la seva posició professional han jugat un paper decisiu en l'agricultura, la indústria o la política catalana.

L'ESAB, juntament amb els departaments en els que desenvolupa la seva recerca, Enginyeria Agroalimentària i Biotecnologia, Matemàtica Aplicada 3 i Física i Enginyeria Nuclear, sabrà produir una recerca útil, necessària, innovadora, capaç de proveir a la societat de solucions pels reptes que puguin venir. Aquest és el compromís que assumim en tancar els primers 100 de la història de l'ESAB.

Taula 1. Relació d'activitats desenvolupades durant la celebració del Centenari de l'ESAB

Data	Tema
4-10-2011	Valors humans en l'enginyeria: el voluntariat Conferència: «Valors i Drets Humans en els 50 anys d'Amnistia Internacional», a càrrec de Alfonso López Borgoñoz , President d'Amnistia Internacional Espanya. Intervencions del President i de la Secretària de l'Associació Internacional del Voluntariat: Lluís Martí i Irene Monferrer. Taula rodona amb representants d'ens de voluntariat i/o amb presència de voluntariat. - Col·loqui final amb els assistents.
17-10- 2011 Inauguració del Centenari Lloc: Teatre Plaza de Castelldefels	Agricultura i Globalització Presideix l'acte l'Honorable Conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural de la Generalitat de Catalunya, Josep Maria Pelegrí . Parlaments protocol·laris a càrrec dels Membres del Comitè d'Honor del Centenari . Conferència: «Gestió del risc en Agricultura», a càrrec de Jesús Antón López , Director de l'Organisation for Economic Co-operation and Development de la OCDE de París. Taula Rodona: «La Globalització dels mercats agroalimentaris i la crisi de preus». Ponents: José María García Álvarez-Coque (UPV) i Michael Petit (Agropolis Montpellier i exdirector del Banc Mundial).
15-11-2011	Paisatgisme i Territori Conferència «Els espais verds en l'ordenació del territori», a càrrec d' Enric Batlle , Professor de la UPC, 1er premi del World Architecture Festival 08; 1er premi del Premio Mediterráneo del Paisaje 0 i 1er premi del Premio Europeo del Espacio Público Urbano. Taula Rodona: «Estratègies per al disseny i el manteniment d'espais verds sostenibles». Ponents: Joao Ferreira Nunes (Estudos e Projectos de Arquitectura Paisagista, PROAP, Portugal), Antoni Farrero (Entitat Metropolitana) i Xavier Hernández (Ajuntament de Barcelona).
22-12- 2011	Va d'Història Conferència: «La Mancomunitat i l'agricultura: el somni californià» a càrrec d' Enric Calpena , Llicenciat en Dret i en Ciències de la Informació, Professor de URL. Dirigeix diversos programes de ràdio i televisió de divulgació històrica. Lliurament de premis del concurs de fotografia 2011 del CBL.
17-01-2012	L'Alimentació Humana Conferència: «Alimentació i Evolució Humana», a càrrec d' Eudald Carbonell , doctor en Geologia per la Universitat Pierre et Marie Curie (1986) i en història per la UB, codirector de les excavacions d'Atapuerca i director de les excavacions de Capellades. Taula rodona: «La seguretat alimentària al segle XXI». Ponents: Abel Mariné (UB), Eduardo Mas (Codorniu) i Josep Mestres (Silliker).

21-02- 2012	El Medi Ambient Conferència: «Efectes del Canvi Climàtic en els sistemes naturals i agrícoles», a càrrec de Carles Gràcia, professor de la UB i membre del Consell de Direcció del CREAM. Taula rodona: «Tractament/Destí dels Residus Orgànics i Protecció del Sòl». Ponents: Montserrat Soliva (prof. jubilada de l'ESAB), Teresa Vicent (prof. de la UAB), Álvaro Feliu Jofre (Consultor Ambiental) i Francesc Giró (Adjunt a Direcció de l'ARC).
5-03-2012	La Bona Cuina Conferència: «Les matèries primeres a la cuina mediterrània», a càrrec de Carme Ruscalleda, primera cuinera guardonada amb 5 estrelles Michelin, premi Nacional de Gastronomia 1998, 1er Premi Davidoff a l'Excel·lència, Premi Nadal de Gastronomia al Restaurant de l'Any, Premi Millor Cuiner, Premi Cuiner d'Or, Premi Cocinero del año, Premi Gourmetour 2004 i Creu de Sant Jordi de 2004. Taula rodona: «És suficient la qualitat de la matèria primera per garantir la qualitat del producte elaborat?». Ponents: Antoni Massanés (Director Fundació Alicia), Ramon Casamada (President Consell Regulador DO Mongeta del Ganxet), Manuel Ortiz (President Gremio d'Hosteleria de Castelldefels i Baix Llobregat) i Joan Soler (Bodegas Abadal).
20-03-2012	La Producció Agrícola Conferència: «Els diferents sistemes agraris arreu del món», a càrrec de Dr. Gerardo Caja, catedràtic de la UAB, premiat amb l'International Dairy Production Award 2006 de l'ADSA. Testimoni de la família Noguera com a ramaders i graduats en l'ESAB les tres darreres generacions. Taula rodona: «Els diferents sistemes de producció primària agrícola i ramadera amb èmfasi en l'impacte social, ambiental i de seguretat alimentària». Ponents: J. M. Mulet (prof. de la UPV), Arturo Landero (arquitecte i sociòleg), Sonia Callau (Parc Agrari del Baix Llobregat) i Sr. Masdemont (Unió de Pagesos).
17-04-2012	La Indústria Agroalimentària Conferència: «La distribució alimentària com a motor d'innovació en la indústria de la tecnologia d'aliments», a càrrec del Sr. Joan Font. President i director general de Bon Preu, S.A.U. Taula rodona: «Estratègies per a la innovació i el desenvolupament de productes a les empreses agroalimentàries». Ponents: Jaume Sió (DAAM), Elena Vela (Danone), Miguel Ángel Urban (Vichy Catalán), Carles Nin (Panrico Donuts), Xavier Mestres (Investigació i recerca culinària).
2-05- 2012 .	La Transmissió del coneixement des del centenari de l'ESAB a l'Ebook dels dossiers tècnics La transmissió del coneixement i la fertilització del talent. Francesc Casañas, professor del DEAB i director científic de la Fundació Miquel Agustí. Els dossiers tècnics en format <i>ebook</i>. Jaume Sió, subdirector general de Transferència i Innovació Agroalimentària del DAAM. El paper de la transmissió de coneixement en el cicle permanent de formació i consolidació de les noves xarxes de coneixement i talent. Joan Majó, comissionat per a la Formació Permanent UPC. Cloenda de la Jornada: Domènec Vila, director general d'Alimentació, Qualitat i Indústries Agroalimentàries (DAAM).
10-05-2012 Lloc: Foment del Treball	Homenatge Triptolemos a ESAB Obertura de l'acte a càrrec de Joaquín Gay de Montellá, president de Foment de Treball. Conferència: «Sistema alimentari global: la Universitat i l'Empresa en la disponibilitat alimentària» a càrrec del professor José María Sumpsi, catedràtic d'Economia i Política Agrària ETSIA-UPM i exsubdirector general de FAO. Clausura de l'acte a càrrec de l'Honorable Conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural de la Generalitat de Catalunya, Josep Maria Pelegrí.

13 -05-2012	La Festa dels amics de l'ESAB 13:00 Rebuda a l'ESAB. Visita a les instal·lacions de l'Escola 14:30 Dinar de germanor al pati de l'ESAB 17:00 Visita jardins efímers de «La Primavera al Campus». 18:00 Espectacle musical «100 anys sent ESAB» al teatre Plaza de Castelldefels. «100 anys sent ESAB», espectacle musical escrit i dirigit per Cristina Cordero, directora teatral i guionista, membre de la companyia de teatre musical Som n'hi. En aquest espectacle la Cristina ha volgut lligar alguns esdeveniments de l'Escola amb la història del País i els seus diferents moments musicals. És, per tant, teatre, història i música enllaçada a la nostra Escola. Hi participen diversos actors i les tres corals (Arquitectura, Campus de Terrassa i Campus del Baix Llobregat) i l'orquestra de la UPC.
15 -05-2012	La Biotecnologia Conferència: «Biotecnologia i agricultura», a càrrec de Pere Puigdomènech. Professor d'Investigació del CSIC i director del Centre de Recerca en Agrigenòmica (CSIC-IRTA-UAB-UB). Taula rodona: «Bioètica, demografia i alimentació». Ponents: Maria Casado (professora UB), Josep Maria Esquirol (professor UB) i Francesc Reguant (responsable d'Estudis i Prospectiva Agrària i Alimentària del DAAM).
22-06-2012	Sessió Cloenda Activitats Acadèmiques del Centenari: Política Agrària Conferència: «Present i futur de l'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació a Catalunya», a càrrec de Josep Maria Pelegrí i Aixut Conseller del DAAM. Taula Rodona: «Els reptes de la investigació agrària i alimentària de Catalunya per a les properes dècades». Ponents: Josep Tarragó (antic director general de l'IRTA i antic professor ESAB), Joan Tibau (director del Centre de Control i Avaluació del Porcí de l'IRTA i antic alumne de l'ESAB), Josep Lluís Araus (catedràtic UB i antic alumne ESAB) i Mireia Torres (empresa Torres).
9 -07- 2012	Cloenda del Centenari: Sota la presidència de Joana Ortega i Alemany, Vicepresidenta de la Generalitat de Catalunya. Parlaments dels membres de la mesa presidencial: Salvador Giner (IEC), Josep M. Vives (ICEA), Lourdes Reig (ESAB), i Joan Majó (UPC). Lloc: Institut d'Estudis Catalans Presentació del Llibre del Centenari a càrrec de: Gustau Erill i Pinyot (autor) i Miquel Pujol i Palol (editor) Cloenda a càrrec de Joana Ortega i Alemany, Vicepresidenta de la Generalitat de Catalunya.

Taula 2. Relació d'exposicions fetes durant la celebració del Centenari de l'ESAB

3-10-2011 28-10-2011	Expo-Val. Exposició sobre valors. Voluntariat (Associació Internacional de Voluntariat).
8/11/2011 23/12/2011	Jardineria i paisatgisme a l'ESAB. Recull de treballs (Lluís Maldonado i Xavier Fàbregas).
9/1/2012 27/5/2012	Els bolets de primavera (Grup micològic La Roca Dreta).
16/2/2012 5/3/2012	El clima canvia. I tu? Causes, efectes i solucions del canvi climàtic a Catalunya (AccioNatura).
	Dóna la Volta. Del residu al Recurs (ARC).
	Experiències d'Autocompostatge a Catalunya (ARC).
20/03/2012 3/05/2012	Parc Agrari del Baix Llobregat (Parc Agrari). Ja arriba el temps de les Cireres del Baix (Parc Agrari). Producció de Pollastres de la Raça Prat (Consell Regulador de la IGP Pollastre i Capó del Prat).
4/05/2012 18/05/2012	Catalunya Terra Pagesa (Unió de Pagesos).
21/5/2012 15/6/2012	Paisatges Agrícoles (Pino Sturniolo).
18/6/2012 13/7/2012	«Dos siglos de universidad y empresa en el sector agroalimentario español» (Fundació Triptolemos).

NOVETATS EDITORIALS

FUNDACIÓ DE LA JARDINERIA I EL PAISATGE

Bet Gimeno i Gelabert · Enginyer Tècnic Agrícola i Directora FJIP · Col·legiat núm. 1.934

La nova Fundació ja comença a fer camí. Durant el 2011 es van publicar dues noves Normes Tecnològiques, relacionades amb el món del reciclatge en els espais verds:

NTJ 17 R - UTILITZACIÓ D'AIGÜES REGENERADES I D'ALTRES RECURSOS HÍDRICS NO POTABLES PER AL REG EN JARDINERIA

NTJ 17 V - VERMICOMPOSTATGE

Durant el primer semestre de 2012, s'han afegit noves publicacions a la família NTJ 11 (Enjardinaments Especials).

S'ha realitzat una revisió i actualització de les NTJ publicades els anys 1999 i 2000. Les NTJ 11E - COBERTES ECOLÒGIQUES EXTENSIVES i NTJ 11I - COBERTES ENJARDINADES INTENSIVES, s'han fusionat en una sola publicació: NTJ 11 C - COBERTES VERDES.

La segona novetat d'enguany ha estat la NTJ 11V - ENJARDINAMENTS VERTICALS.

Durant el segon semestre podreu adquirir publicacions dins de les famílies de 08 - IMPLANTACIÓ DEL MATERIAL VEGETAL i 01 - DISSENY I PROJECTE DELS ESPAIS VERDS, com també la revisió de les NTJ publicades dins de la família 12 - RESTAURACIÓ DEL PAISATGE.

NTJ 17R: 2011 UTILITZACIÓ D'AIGÜES REGENERADES I D'ALTRES RECURSOS HÍDRICS NO POTABLES PER AL REG EN JARDINERIA

Aquesta Norma Tecnològica recull i exposa els aspectes tècnics i legals més importants per a la utilització de **les aigües regenerades i dels altres recursos hídrics no potables** en el sector de la jardineria i el paisatgisme.

La finalitat de la NTJ 17R és elaborar una documentació tècnica que ajudi a conèixer i interpretar correctament el règim jurídic de la reutilització de les aigües depurades (RD 1620/2007) al sector de la jardineria i el paisatgisme, i servir de guia o com a referència tècnica a l'hora d'implantar la utilització de les aigües regenerades i també els altres recursos hídrics no potables (aigües freàtiques, pluvials i grises).

La Directiva Marc de l'Aigua (Directiva 2000/60/CE) obliga a assolir l'objectiu ambiciós de complir amb el bon estat de les aigües abans del 2015.

A partir de l'aprovació del RD 1620/2007 de reutilització d'aigües depurades es disposa a Espanya del marc legislatiu que permet fomentar amb garanties la reutilització de les aigües, fixant els

criteris de la qualitat de l'aigua regenerada, de l'entitat responsable d'assumir els costos de regeneració i del títol administratiu que habilita l'ús de l'aigua regenerada.

Els límits fixats en el RD 1620/2007 es fixen en nom de la protecció de la salut humana i del medi ambient, sense contemplar, almenys de forma directa, la protecció del sòl i de les plantacions. Per això, els experts d'aquesta NTJ 17R han cregut necessari aportar una guia de bones pràctiques que inclogui, no només les accions a realitzar perquè el maneig d'aquest recurs no sigui un problema sanitari per al manipulador i usuaris, sinó també les pràctiques de reg més adequades per evitar problemes agrònomicos i jardiniers.

Les aigües regenerades i els altres recursos hídrics no potables amb qualitat també agrònomic són una alternativa que pot garantir el subministrament d'aigua de reg en regions amb problemes d'abastament al sector de la jardineria i el paisatgisme.

NTJ 17V: 2011 VERMICOMPOSTATGE

Aquesta Norma Tecnològica especifica els requeriments mínims que són necessaris seguir

en el procés de vermicompostatge per garantir la qualitat del producte final d'aplicació en els sectors dels espais verds, la jardineria, el viverisme, els horts i la producció ecològica.

La funció principal del vermicompostatge és la de transformar uns residus

2011	2012	EN PREPARACIÓ 2012
NTJ 17 R - UTILITZACIÓ D'AIGÜES REGENERADES I D'ALTRES RECURSOS HÍDRICS NO POTABLES PER AL REG EN JARDINERIA	NTJ 11 C - COBERTES VERDES	NTJ 08 D - PLANTACIÓ ARBUSTS
NTJ 17 V - VERMICOMPOSTATGE	11V - ENJARDINAMENTS VERTICALS.	NTJ 01 J - METODOLOGIA I PRESENTACIÓ DE PROJECTES
		NTJ 12 S - OBRES DE BIOENGINYERIA: Tècniques e protecció superficial del sòl

orgànics biodegradables en un recurs molt preuat agronòmicament, que anomenem vermicompost, i que es caracteritza per: una major estabilitat de la seva matèria orgànica, un nivell alt de matèria orgànica total humificada (àcids húmics i àcids fúlvics), un alt contingut en flora microbiana i en colònies bacterianes, la conservació d'una bona part dels nutrients presents en els residus orgànics i un nivell adequat d'higienització del producte.

L'objectiu de les especificacions que s'hi refereixen són la bona gestió d'aquests sistemes per crear l'ambient més idoni i natural, per afavorir el bon desenvolupament dels cucs de terra i per garantir la qualitat i la contaminació mínima del vermicompost per patògens de plantes, animals (inclosos els patògens d'humans) o per propàguls de males herbes.

Aquesta Norma Tecnològica és aplicable en primer lloc al vermicompostatge a escala industrial i per a la seva comercialització, però també és aplicable al vermicompostatge a escala mitjana i petita, com ara el comunitari i el domèstic, amb vermicompostadors o petits llits i per a un autoconsum.

Amb aquesta nova NTJ es dona resposta a la necessitat de disposar d'una documentació tècnica que té com a finalitats fomentar la bona gestió dels sistemes de vermicompostatge i estandarditzar la qualitat i facilitar i promoure l'ús i la certificació del vermicompost als sectors dels espais verds, la jardineria, el viverisme, els horts i la producció ecològica.

NTJ 11C: 2012 COBERTES VERDES

Actualitza i reemplaça les NTJ 11E: 1999

COBERTES ECOLÒGIQUES EXTENSIVES i NTJ 11I: 2000 COBERTES EN-

JARDINADES INTENSIVES, les quals queden totalment derogades.

Aquesta normativa tècnica, editada amb la intenció d'arribar a ser un "codi de bones pràctiques" reconegut i emprat pel sector de la jardineria i el paisatge, segueix incorporant els criteris més capdavanters en el camp de les cobertes verdes (FLL, 2008) i la col·laboració dels experts i pioners en aquest camp de coneixement.

La NTJ 11C recull i exposa els aspectes tècnics i legals imprescindibles per a una correcta projecció, construcció i manteniment de **les cobertes verdes extensives, semiintensives i intensives**.

NTJ 11V - ENJARDINAMENTS VERTICALS

Aquesta referència proporciona nova informació tècnica per a una tipologia d'enjardinaments especials molt actuals i alhora molt exigents. Aquests enjardinaments verticals aporten una sèrie molt àmplia de beneficis als seus inquilins i usuaris, a l'edifici i també al medi ambient urbà.

L'NTJ 11V recull i exposa els aspectes tècnics i legals imprescindibles per a una correcta projecció, construcció i manteniment dels enjardinaments

verticals realitzats en façanes d'edificis i en parets i murs.

TIPUS D'ENJARDINAMENTS VERTICALS

- Enjardinaments verticals tradicionals
- Enjardinaments verticals amb sistema de suport extern
- Enjardinaments verticals amb cultiu en contenidors
- Enjardinaments verticals amb cultiu en panells
- Enjardinaments verticals amb hidrocultiu en geoproductes

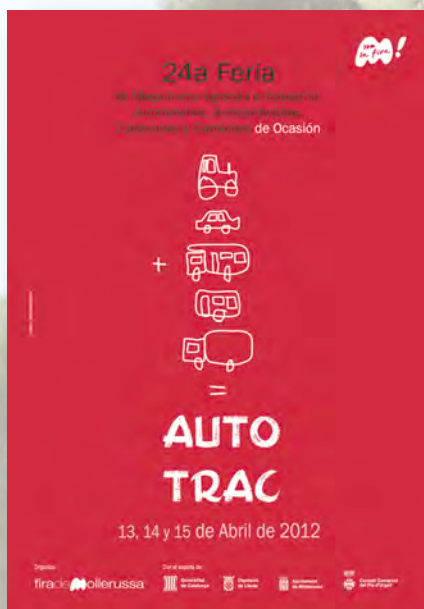
Totes les noves NTJ posen en pràctica el compromís ferm de la Fundació de la Jardineria i el Paisatge de seguir donant resposta als requeriments del sector de la Jardineria i el Paisatge d'una informació tècnica exhaustiva i actualitzada dels diferents aspectes de projecte, de posada en obra i de manteniment, consolidant la voluntat de servei.

Per últim, cal recordar que al web de la Fundació (www.fjip-ntj.org) podeu trobar els diferents sistemes de consulta i adquisició de les NTJ: venda puntual, subscripció a la versió impresa, subscripció a la versió digital i subscripció a la consulta en línia.

NOUS SERVEIS A LA WEB

SUBSCRIPCIÓ VERSIÓ ESCRITA	SUBSCRIPCIÓ ON LINE	SUBSCRIPCIÓ CONSULTA ON LINE
ENVIAMENT A DOMICILI DE LES NORMES QUE ES PUBLIQUEN.	CONSULTA EN LÍNIA, IMPRESSIÓ I ENREGISTRAMENT DE TOTES LES NORMES EN VERSIÓ PDF.	CONSULTA EN LÍNIA DE LES NORMES, EN VERSIÓ PDF.

firade
molle
russa

L'AGRICULTURA, FORMACIÓ AGRÀRIA I TRANSFERÈNCIA DE TECNOLOGIA A DINAMARCA

Josep Lluís Lavilla Heras · Enginyer Tècnic Agrícola · Col·legiat 1231

Dades bàsiques del país

Superfície: 43.094 km²

Població: 5,5 milions d'habitants (2009)

Producte Interior Brut: 223.000 M € (2009)

Moneda: Corona danesa (DKK)

(1 € aprox: 8 DKK)

L'agricultura

L'agricultura danesa ha sofert un procés de concentració i especialització molt gran. El nombre d'explotacions va passar de les 140.200 als anys setanta a les 62.788 l'any 1999 i a només 42.099 l'any 2010. La superfície cultivable però no ha experimentat pràcticament canvis i està al voltant de les 2,65 milions d'hectàrees, el que representa un 62 % de la superfície total del país. La superfície promig per explotació va passar de les 42,8 ha l'any 1999 a les 62,9 ha l'any 2010.

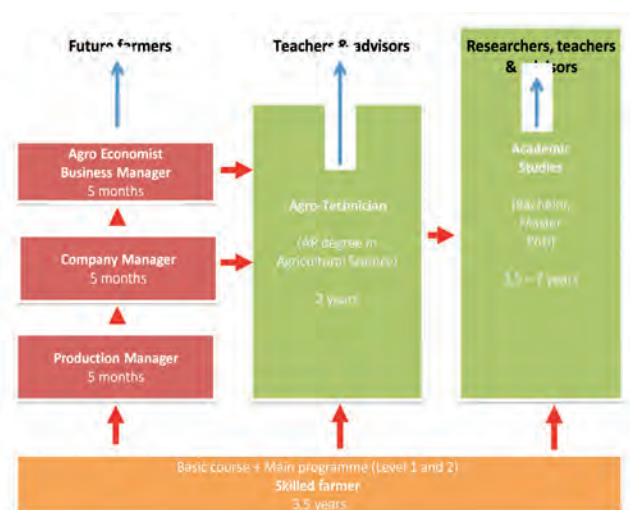

El cereal ocupa 1,47 milions d'hectàrees i es destina en un 80 % a l'alimentació del bestiar. La ramaderia intensiva és la que genera més valor afegit, especialment la porcina, que compta amb uns 13 milions de caps, dels quals 1,1 són verres reproductores. S'engreixen anualment uns 23 milions de caps. Els bovins representen 1,57 milions de caps, dels quals més de mig milió són vaques lleteres.

Hi predomina la propietat individual privada com a règim de tinença de la terra. Un terç de les explotacions estan dirigides per un agricultor a plena dedicació. La transmissió de les explotacions es fa mitjançant la venda a preus de mercat, encara que sigui de pares a fills.

La transformació i comercialització està en mans de grups cooperatius. Els més importants són l'Arla Foods, número 1 al sector làctic amb vendes per valor d'uns 6.129 M €, o la Danish Crown, número 1 al sector carni amb vendes per valor de 5.651 M €. Les exportacions pugen a 9.700 M € any en productes agrícoles y uns 6.300 M € d'aliments transformats, el que ve a representar el 20 % del total de les exportacions daneses. És per tant el principal sector industrial.

La formació professional agrària

Esquema de la formació dels futurs agricultors a Dinamarca

El sistema educatiu danès preveu 9 o 10 anys d'escolaritat obligatòria que inclouen els nivells de Primària i Secundària Bàsica. Normalment als setze anys (també és possible als quinze), els joves comencen la Secundària Superior o postobligatòria que pot ser «acadèmica» o «professional» (FP) i dura tres anys.

La Formació Professional (FP) està estructurada en períodes de formació a l'escola i a l'empresa (alternança o sistema dual). Hi ha uns 111 tipus de programes de FP, que capaciten pels diferents oficis, alguns d'ells del sector denominat «verd», al qual s'inclou l'agricultura. La formació està finançada pel Ministeri d'Educació, però els sectors professionals (empresaris i treballadors) participen activament en el disseny dels programes, gestió dels centres docents ja que formen part dels seus consells de direcció i sobretot en la formació dels estudiants.

En finalitzar un programa de Formació Professional Agrària, el jove obté l'acreditació d'agricultor qualificat. Malgrat pot incorporar-se al mercat laboral amb aquest nivell mínim, per dirigir una explotació se li demana que continuï estudiant en algun institut agrari superior i obtingui en una primera etapa el nivell de Director de producció i, més endavant, el de Director d'empresa. Aquest seria el nivell òptim per dirigir una empresa agrària d'una certa dimensió. Si continua i obté el nivell d'Agroeconomista, pot passar a dirigir altres empreses agroalimentàries, no únicament agràries.

La incorporació de joves a l'agricultura

Els joves agricultors danesos no disposen d'un ajut específic a la incorporació, com en altres països europeus. A més han de comprar l'explotació, normalment la familiar, però no sempre, a preus de mercat, els quals es comproven anualment per part de les autoritats daneses. Es permet fins a un 15 % de variació per sobre o per sota d'aquest preu de mercat. Donat el gran valor de les explotacions, sempre han de recórrer al préstec. L'Estat pot prestar fins al 15 % del valor de l'explotació a un interès bonificat durant quatre anys i a tornar en 20 anys, però són sobretot les associacions financere", entitats que gaudeixen del suport de l'Estat i que s'encarreguen de finançar als joves emprenedors a ratís d'interès millors que al mercat lliure, les que solen finançar el gruix de la inversió (fins al 70 % del valor). Actualment, els agricultors danesos són dels més endeutats de tota Europa a causa de la forta inversió a que han de fer front.

Altres requisits que els joves agricultors han de complir són:

- Tenir menys de quaranta anys d'edat.

- Comprar una explotació (o una participació que arribi com a mínim un 20 % del valor de l'explotació).
- Poder demostrar la sostenibilitat econòmica de l'explotació, basada en pressupostos financers realistes.
- Haver completat l'educació mínima d'agricultor qualificat, a més de cinc mesos de pràctiques en gestió d'una explotació.
- Complir amb certs requisits relacionats amb el capital propi aportat a la jove empresa.
- Dedicar a l'explotació almenys 833 hores l'any, sobre la base d'un càlcul estàndard en hores de treball.

L'Estat danès no privilegia la creació d'empreses agràries sobre altres tipus d'empreses, però en canvi dona ple suport a la formació inicial dels futurs agricultors i a la seva capacitació posterior, a la recerca, transferència de tecnologia i assessorament; i a la creació d'estructures cooperativistes de transformació i comercialització que puguin competir en un mercat globalitzat.

La transferència de tecnologia

Una de les principals raons de l'èxit de l'agricultura danesa ha estat la ràpida i eficaç transferència de coneixement al sector. Això és responsabilitat del Servei Danès d'Assessorament Agrari (<http://www.vfl.dk/English/>), creat l'any 1875 per les organitzacions de productors. Disposa d'un Centre Nacional del Coneixement a Skejby, a prop de la ciutat de Aarhus i on, en col·laboració amb els centres de recerca de les universitats de Aarhus i de Copenhaguen i del Institut Danès de Ciències Agràries (DIAS), elabora els paquets tecnològics a transmetre als productors. Això ho fa mitjançant els 40 centres locals d'assessorament repartits per tot el país. Aquest Centre ha inaugurat fa poc l'Agrofood Park (<http://agrotech.dk/en>) per tal d'ampliar els serveis de transferència a altres empreses de la cadena agroalimentària.

Al Servei Danès d'Assessorament Agrari hi treballen aproximadament unes 3.000 persones.

Esquema del sistema danès de transferència del coneixement al sector agroalimentari

JUBILACIONS AL DAAM

DEPARTAMENT D'AGRICULTURA, RAMADERIA, PESCA, ALIMENTACIÓ I MEDI NATURAL

Joan Gamundi i Vila · Pèrit Agrícola · Col·legiat 1010

Com a conseqüència de l'Ordre dictada per la Generalitat, per la qual es tenen de jubilar tots els funcionaris majors de seixanta-cinc anys, hem assistit a molts actes de comiat d'aquest funcionaris de carrera. Com és lògic, el nostre Departament també s'ha vist afectat perden en molts de casos gent de una gran professionalitat i molta vàlua, que amb moltes ganes de treballar prestaven al sector rural un gran suport.

Entre tots els emotius moments que hem viscut, vull citar el realitzat els Serveis Territorials del Departament a Lleida. Un acte en que es jubilaven forçosament:

- Àngel Mozota i Sainz, Enginyer Tècnic Agrícola, responsable de la Unitat d'Assessorament Rural i Innovació Tecnològica.
- Joaquim García de Otazo, Enginyer Agrònom, responsable de Sanitat Vegetal.
- Francesc Camino i Germà, Enginyer Agrònom de la Direcció General de Desenvolupament Rural.
- Carme Trilla i Pifarré, administrativa dels SSTT.

Joaquim García de Otazo, Àngel Mozota, Carme Trilla, Josep Maria Pelegrí i Francesc Camino en el moment dels parlaments.

Parlaments

L'esdeveniment va estar presidit pel Conseller Honorable Josep Maria Pelegrí i Aixut, qui va donar l'agraïment del DAAM als que es jubilaven per la tasca que han realitzat al llarg de la seva carrera professional.

L'ambient era calorós per més de les dos-centens persones que omplien la sala, i perquè a Lleida estaven a vora 39 °C. I dins d'aquesta xafogot volent ressaltar el valent discurs fet pel nostre company i col·legiat Àngel Mozota, amb gairebé 40 anys de treball tant a Extensió Agrària, com al propi Departament. Àngel li va manifestar al Conseller, entre altres coses, que actualment s'havia convertit als funcionaris com a «bucs emissaris» de les penalitats que s'estan passant; que la imatge del funcionari s'havia degradat i ningú s'havia preocupat per aquest fet; que ell, feia uns anys com a membre de un sindicat, havia treballat per la renovació de la funció pública al nostre país però que últimament s'havien perdut drets socials, condicions laborals i drets econòmics a moltes autonomies i a l'Administració central; que s'estudiés molt bé el que s'està fent amb els funcionaris, ja que els país necessita gent efectiva, que la hi ha dins de l'administració. Per finalitzar va comentar: «m'obliguen a anar-me d'un cos molt desprestigiad, com ara els dels funcionaris, però m'integro amb la una societat molt prestigiada com la dels jubilats, als quals sempre se'ls ha alabat. Això per a mi, és positiu».

Tots els recents jubilats van dir unes paraules, malgrat demostraven que encara estaven en plenes condicions de donar molt a la societat rural catalana per a la qual tant havien treballat

Alguns assistents i comentaris

El nostre president, Ramon Lletjós, va assistir a aquesta celebració. També hi

eren Cristina Bosch, directora dels SSTT de Lleida; Miquel Molins, director general d'Agricultura i Ramaderia; Joan Godia, subdirector general d'Agricultura; Jordi Sala, director general de desenvolupament rural; i l'expresident d'Agropres, Antonio Enjuanes, ara subdirector general d'Infraestructures Rurals.

Va ser molt entranyable els col·loquis que va haver-hi entre tants assistents arribats de tot el país tant de les Oficines Comarcals com dels SSTT, a més dels antics càrrecs del Departament, com Alexandre Chechi i Joan Ignasi Puigdellera, i molts treballadors jubilats del Departament.

Es pressentia que la Generalitat es trobarà amb molts contenciosos administratius que, tal com va subratllar Àngel Mozota, seran llargs i complicats. El sector rural català ha rebut sempre el suport i l'assessorament de bons tècnics i se suposa que aquesta inquietud que ara existeix sigui transitòria. Una bona prova és com s'han tecnificat les explotacions, com s'ha desenvolupat una indústria agroalimentària —un orgull per a Catalunya—, i com el desenvolupament rural ha conquerit nous ingressos mitjançant el turisme rural i altres activitats.

Des del Col·legi de Pèrits Agrícoles i Enginyers Agrícoles de Catalunya, amb més de 2.200 col·legiats, sempre s'ha dinamitzat la professionalitat dels enginyers en el món agrícola i ramader, com també en les indústries alimentàries, l'ordenació del territori, la jardineria ecològica i el paisatge, els plans cinegètics i els recursos naturals, entre d'altres, a més d'oferir a les entitats públiques, les organitzacions professionals i el món cooperatiu i empresarial la seva col·laboració tot posant-la a l'abast l'especialista més adient en funció del tema que els interessa

50È ANIVERSARI DE LA PROMOCIÓ DEL 1962

Eduard Bes i Jaques · Pèrit agrícola · Col·legiat 334

La Promoció del 62 amb les parelles.

Sota el lema «50 anys d'or», la Promoció del 1962 va celebrar les noces d'or amb una trobada de tres dies, acompanyats de les respectives parelles. Malgrat que alguns no van poder assistir, principalment per motius de llunyania, setze de nosaltres vam compartir records i activitats.

Fent base a un balneari de Caldes de Montbui, vam visitar Mercabarna, sent rebuts pels directors senyors Ros i Faura i amb l'introduïdor Josep Maria Espelta, company de Junta. El recorregut seguí per la Nova Escola d'Agricultura al Campus de la UPC a Castelldefels, on el sotsdirector, el senyor Josep Claramunt, ens va informar dels avenços i, conjuntament, poguérem festejar el Centenari de l'Escola que també es celebra aquest any. Al dinar de companys s'hi va afegir el President del Col·legi, el senyor Ramon Lletjós. Molt emotiva va ser la missa d'acció de gràcies per tot allò que ha esdevingut durant les cinc dècades i de recordatori pels nou companys que ja ens han deixat.

El darrer dia, i a més dels actes festius, vam retre visita al Centre de l'IRTA de Torre Marimon, lloc de les pràctiques i experiències durant l'època d'estudiants i que fou granja experimental de l'Escola des de l'any 1925. El seu director, el senyor Joaquim Adillón, ens informà dels projectes en marxa.

I ara a seguir amb el costum de trobar-nos cada any; aconsellem tots el companys que ho facin, ja que resulta extraordinari.

Visita a Mercabarna, amb Josep Maria Espelta de guia.

TROBADA DE LA PROMOCIÓ DE PÈRITS AGRÍCOLES DE 1963

Joan Gamundi i Vila · Pèrit agrícola · Col·legiat 1010

Com cada any, la promoció de Pèrits Agrícoles que va finalitzar la carrera l'any 1963 ha efectuat una trobada per celebrar-ne el 49 aniversari. Aquest any, s'ha fet una visita al Monestir de Vallbona i una altra al celler del Castell del Remei, amb un àpat al restaurant de la pròpia explotació. La visita va estar organitzada pels companys de Lleida i en Carles Bernat, ànima d'aquestes trobades.

El bon nombre d'assistents, amb la Carme Pigem com a única dona, representant de les quatre que van estudiar en el curs, van parlar llargament sobre projectes futurs, com ara els actes de celebració dels 50 anys d'acabament de la carrera de l'any que ve. Es faran a Barcelona visitant la nova Escola juntament amb un acte de record pels que ens han deixat pel camí a la residència que hi ha en front de la vella escola al recinte industrial del carrer d'Urgell.

La comissió encarregada demana material literari i fotogràfic per fer projeccions i un dossier.

Visitant el Monestir de Santa Maria de Vallbona de les Monges.

El grup al castell del Remei.

NOVENA TROBADA D'EXTENSIONISTES DE GIRONA

Joan Gamundi · Pèrit agrícola · Col·legiat 1010

Un nombrós grup de tècnics agrícoles que van treballar al Servei d'Extensió Agrària de les Comarques de Girona, com també d'altres que els van prestar suport tècnic, es van reunir a la comarca del Ripollès, al municipi de Gombrèn, per tal d'aprofitar les bel·leses dels seus paisatges i aprofundir una mica en la llegenda del comte Arnau, famosa arreu del nostre país. És per això que van visitar el museu del Comte Arnau a Gombrèn, el Castell de Mataplana i l'església de Sant Joan, el santuari i el centre d'interpretació de Montgrony i, baixant cap a Gombrèn, el gorg dels banyuts. Per a aquestes visites van comptar amb un guia d'excepció: el senyor Eudald Maideu, metge, pediatra i historiador, una autèntica autoritat amb la matèria, qui, amb les seves explicacions, molt didàctiques, va donar tota mena d'informació sobre la llegenda i la realitat de la comarca en aquells temps, tot destacant la importància del monestir de Sant Joan de les Abadesses.

Durant l'àpat fet a la fonda Xesc (1 estrella Michelin) es va lliurar un record als darrers jubilats els senyors Ramon Justo i Antoni Seguí, amb parlaments dels promotors d'aquestes trobades, els senyors Joaquim Oliu i José Luís Sanmartín, abans de finalitzar amb un llarg col·loqui amb tots els assistents. Malauradament, al final del menjar es va comunicar la mort, feia unes hores, del company Ramon Trias, pèrit agrícola, com a conseqüència d'un càncer. Ramon, una entranyable persona i un gran professional en el món de la ramaderia, havia impartit els seus coneixements a les comarques ramaderes de Catalunya i visitava i assessorava especialment als ramaders de vaquí de les zones gironines i lleidatanes, a banda de ser un participant mot actiu d'aquestes trobades. Donem el nostre condol a la seva esposa Imelda i als seus fills.

El Servei d'Extensió Agrària

L'any 1955, com a conseqüència dels acords entre Estats Units i Espanya, es va fundar el Servei d'Extensió Agrària. Tres tècnics de l'Extension Service de la Universitat de

Califòrnia es van ocupar de les primeres promocions, integrades majoritàriament per Pèrits Agrícoles que n'aproven les oposicions. El període de formació constava de dos trams, un de teòric, de quatre mesos de duració, el qual es duia a terme a la finca que l'Institut Nacional de Investigaciones Agronómicas tenia a la finca de l'Encin, i un altre de pràctic, de sis mesos, que es realitzava a les diverses agències que el Servei va crear paulatinament arreu el país.

A Catalunya, des de les acaballes de la dècada del 1950 i fins el moment de la seva transferència a la Generalitat, n'hi havia 60, a més de tres Escoles de Capacitació Agrària i 17 Centres de Formació Professional Agrària. A l'agència hi treballaven dos tècnics, en alguns casos una agent d'economia domèstica, i una administrativa. S'hi feia un programa de treball anual per tal de mantenir-se sempre en comunicació amb el màxim nombre possible de famílies rurals, i en el qual es feien servir diverses metodologies de treball. S'hi abordaven quatre camps: les explotacions, la joventut, l'economia domèstica i les accions comunitàries. L'amistat amb la gent del camp i el contacte directe sobrepassaven els aspectes tècnics i socials que es podien aportar. Una gran fita va ser la creació, amb moltes dificultats administratives i polítiques, del anomenats SEGE, grups de caps d'explotació que s'ocupaven de la gestió econòmica, tècnica i comparativa de les terres de manera comunitària.

L'any 1968 es va crear a Mont-roig del Camp el primer grup de tot el país, seguit del de Bràfim, Alforja i molts més, fins arribar al voltant dels 100 SEGE a Catalunya, amb més de 2.000 agricultors i ramaders que es van convertir, junt als grups de jovent anomenats *Planters*, també molt abundosos, en els eixos principals del treball d'Extensió. A principi de la dècada de 1980 el Servei es va transferir a la Generalitat de Catalunya. Una gran part del personal confiava amb una modernització, lligant tota la xarxa experimental que tenia amb l'IRTA i amb les universitats, creant grups de més amplitud (comarcals o a nivell de país) i utilitzant les més modernes tecnologies, entre altres coses. No va ser així: les Agències d'Extensió es van convertir en les Oficines Comarcals del Departament, amb altres objectius que, conjuntament amb la paperassa que va comportar al món rural l'entrada a la Comunitat Europea, va convertir al personal del SEA en gestors administratius, una mica encrostats per la pluja de papers, ordres i indicacions allunyades de l'esperit amb el qual es va crear aquest Servei i que finalment va ser eliminat de l'organigrama del Departament.

Sobre la desaparició del SEA en podríem escriure un llibre amb tota mena d'opinions, evitant qualsevol connotació nostàlgica. Països moderns com Estats Units, Israel, Dinamarca o Holanda, entre d'altres, el continuen tenint amb poderosos sistemes de promoció, transferència tecnològica, capacitat continua i promoció rural.

El grup de tècnics d'extensió agrària a Gombrèn.

ESPECIALIDADES PARA VID Y PARRAL MASSÓ

IPRODIONA 50% SC
ROVRAL AQUAFLO

FUNGICIDA CONTRA BOTRYTIS, SCLEROTINIA Y MOHILLA

PARA: VID, SOLANACEAS, CUCURBITACEAS, AJO, CEBOLLA, CEBOLLETA, CHALOTE, UCHUGA, ENOLBA, AJUÍAS VERDES, GUANTANOS VERDES, FRUTALES DE HUESO Y DE PEPITA, COLES, FREJOLIS, FRANKIESO, GROSSELERO, SÁBANO, ZAHABONIA, BEMOLACHA DE MESA, MINTILO, RUIBARRO, ARBUSTOS ORNAMENTALES Y CHAMPINÓN.

LEER ATENTAMENTE LA ETIQUETA ANTES DE USAR EL PRODUCTO
USO RESERVADO A AGRICULTORES Y APLICADORES PROFESIONALES

ALIADO® FM

FUNGICIDA ORGÁNICO DE PENETRACIÓN Y CONTACTO

Composición: Cimoxanil 6% p/p (60 g/kg), Folpet 30% p/p (300 g/kg), Mancozeb 41% p/p (410 g/kg) en forma de polvo mojable (WP).

PARA: VINEDO, PARRAL, PATATA Y TOMATE

COBRELINE® TRIPLE

FUNGICIDA ORGANO-CUPRICO DE PENETRACIÓN Y CONTACTO

Composición: Cimoxanil 4% p/p (40 g/kg), Folpet 20% p/p (200 g/kg), Cobre (50% extractado) 15% p/p (150 g/kg) en forma de polvo mojable (WP).

PARA: VID, PATATA Y TOMATE

COBRELINE® FOLPET

FUNGICIDA ORGANO-CUPRICO DE LARGA PERSISTENCIA

Composición: Folpet 50% p/p (500 g/kg), Cu de alta pureza 10% p/p (100 g/kg), Cu del sulfato heptahidrato 10% p/p (100 g/kg). Polvo mojable (WP).

PARA: VID, OLIVO, PEPITA Y TOMATE

DICONOX®

FUNGICIDA ORGANO-CUPRICO

Composición: 10,5% p/p (105 g/kg) de Mancozeb, 10% p/p (100 g/kg) de Cobre (50% extractado) en forma de polvo mojable (WP).

PARA: OLIVO, VID, CÍTRICOS, SOLANACEAS, PEPITA, PARRAL, AJO, AJO, CUCURBITACEAS, BRÓCOLI, UCHUGA, ESCALOGA, FRUTALES, GUANTANOS, FREJOLIS, SÁBANO, ZAHABONIA, JARDÍN, FRUTALES ORNAMENTALES.

COBRE NORDOX® 75 WG

FUNGICIDA CUPRICO DE ALTA CONCENTRACIÓN

Composición: Cobre (50% extractado) 75% p/p (750 g/kg) en forma de polvo mojable (WP).

MASSOCUR 12,5EC

FUNGICIDA SISTEMICO CONTRA Oídio, MOTEADO, OIDIOPSIS, ROYAS Y BLACK-ROT

Composición: 12,5% p/p (125 g/kg) de Miconazole en forma de concentrado emulsionable (EC). Contiene surfactante dispersante de petróleo, CAS N° 64742-94-5.

PARA: FRUTALES DE HUESO Y DE PEPITA, VID, PIMIENTO, TOMATE, ALCAÇORA, CUCURBITACEAS, BORRAJA, FREJOLIS, ARANDANO, GROSSELERO, LUPULO, ARBUSTOS ORNAMENTALES Y ORNAMENTALES HERBACEAS.

THIOCUR® COMBI

FUNGICIDA ANTI-ROOY, MOTEADO Y OIDIOPSIS CON ACCIÓN FERTILIZANTE CONTRA ACAROS

Composición: Mancozeb 10% p/p (100 g/kg), Cobre (50% extractado) 10% p/p (100 g/kg), Azufre 10% p/p (100 g/kg).

PARA: VID, FRUTALES DE PEPITA, ALBARRICADERO, MELCOTOMERO, MESTRANZO, ENOLBA, CUCURBITA, CILLO, PEPITA, TOMATE, PIMIENTO, BEMOLACHA, AJO, CABBAGE.

ATOMINAL® 10 EC

INSECTICIDA CONTRA COCHINILLAS DE LA VID

DASKOR®

INSECTICIDA DE AMPLIO ESPECTRO

Composición: Metil-Dorprifos 20% p/p (200 g/l), Cipermetrina 2% p/p (20 g/l) en forma de concentrado emulsionable (EC). Contiene surfactante dispersante de petróleo N° CAS: 64742-94-5.

La respuesta más eficaz para la fertilización del futuro

GROWEL®
LEONARDITA
HIDROFOSFATOS

Totalmente soluble y a la vez estable a pH muy ácido o alcalino.

WELGRO® POTASIO

THE MIRACLE FERTILIZER

ENTREVISTA COL·LEGIAT – JOSEP MATARÓ I CLOPÉS

EL CAMALEÓ DEL MONTSENY O COM ADAPTAR-SE ALS CANVIS

Jesús Domingo Martínez · Pèrit Agrícola · Col·legiat 1091

També a l'inici dels anys setanta es començaven els estudis d'Enginyeria Tècnica Forestal a Lleida, tal vegada per això en tres anys havia canviat tant. «Vàrem ser dels últims estudiants de silvicultura —diu en Josep—. Els cursos els dirigia el senyor Vives, un professor de certa edat. En jubilar-se, es va acabar el postgrau».

Fent una ullada al que ha estat el món forestal durant aquests darrers anys, en tots els sentits, fa venir un cert vertigen. S'ha passat d'una situació en la qual s'aprofitaven tots els productes i subproductes del bosc i es venien a un bon preu, a una altra en què ja no surt a compte, sense subvencions, tenir cura de ell. Ser propietari de zones forestals ha passat del *Cuando un bosque se quema, algo suyo se quema, señor conde*, de l'humorista Perich, dels anys seixanta i setanta, a esdevenir una forta càrrega. «S'ha passat de poder viure a no viure ni treballant-hi directament», diu en Josep.

En un moment de la conversa amb en Josep i el seu fill, en Bernat, que s'ha incorporat a l'empresa (FOAGMA) com a soci, en Bernat diu: «Si encara

En Josep Mataró i Clopés és el propietari de l'actual **Mas Mataró de Cerdans** del municipi d'Arbúcies, situat a la vessant Nord-est del massís del Montseny (Girona).

Amb aquest reportatge pretenem mostrar les adaptacions i canvis que en Josep Mataró, Enginyer Tècnic Agrícola, ha hagut d'anar fent al llarg dels prop de 40 anys que porta dirigint la seva finca eminentment forestal. Ha estat pioner en aspectes que revaloritzen els boscos i el seu entorn, i s'ha convertit en productor, industrial, comercial i gerent d'una propietat pujant, sense oblidar el maneig de la múltiple maquinària necessària per portar a terme tots els treballs.

En Josep va estudiar Enginyeria Tècnica Agrícola a l'Escola Superior d'Agricultura de Barcelona (ESAB) «perquè a Catalunya no es feia res de forestal. En el sector forestal català som uns quants que varem fer aquest pla. En acabar ETA, a la mateixa escola, ens feien uns cursets de silvicultura, avui en dirien un postgrau». Recordo que quan vaig acabar jo, tres anys des-

prés que en Josep, encara es parlava de la silvicultura, però es notava que ja sense massa interès perquè s'apuntes la gent. Des de sempre, els fills del propietaris forestals anaven a estudiar Enginyeria Forestal a València o a Madrid i això. No a tothom li era possible.

estem mantenint *el Mataró* és perquè el pare és Enginyer Tècnic. Constantment estem incorporant coses noves, associacions amb propietaris forestals, promocions, etc.».

I és que, certament, els productes forestals catalans estan molt devaluats. Quan es venen, es fa al mateix preu que tenien fa quaranta anys i els costos han augmentat de manera extraordinària. Al Mataró de Cerdans, a més de treballar els boscos, porten a terme la primera transformació industrial de gairebé tots els productes. Ho fan per vendre i per aconseguir un valor afegit, però també perquè aquesta primera indústria ha desaparegut. «Quan jo vaig acabar l'enginyeria, a qualsevol poble del Montseny-Guillerics hi havia una serradora que podia viure només dels subproductes; també hi havia diverses petites indústries que transformaven que gairebé tots els subproductes dels boscos. Avui, tot això ha desaparegut. A *El Mataró*, per valorar els nostres productes fem nosaltres mateixos la primera transformació. A FOAGMA tenim un catàleg amb tots els productes».

En Josep considera: «Els boscos eren rendibles quan produïen energia, quan tots els productes eren aprofitats si més no per cremar (carbó vegetal, llenya, serradures i altres productes de serraria, etc.). Ara tot això es deprecia. Els boscos han deixat de rendir». I, la biomassa?, pregunto. «N'és una possible sortida però, de moment, en el cas que s'aprofiti, el propietari no n'hi treu cap profit. El que s'està fent va bé per netejar els boscos o per treure els subproductes de la tala d'arbres».

Fem un repàs dels productes més importants del Montseny i transformació que fan a *el Mataró*:

Tots aquests productes els comercialitzen a través de l'empresa FOAGMA (Forest Agrícola *El Mataró* S.L.) i es poden consultar al web www.foagma.com.

En Josep prossegueix: «Altra de les iniciatives d'*El Mataró* ha estat Selva aventura. Teníem avets Douglas amb més de 50 anys de plantació. En aquest bosc se'ns presenta l'oportunitat de fer un parc d'aventures. Vàrem ser pioners, no hi havia normativa per a aquests tipus d'instal·lacions en espais lliures. El parc funciona bé, al temps que serveix per divulgar conceptes forestals entre els que l'utilitzen.

»L'any 1992 van marxar els masovers d'una de les masies d'*el Mataró*. En aquells anys, els fills estaven estudiant a Girona i els quedava temps lliure. En Josep va parlar amb la dona i van provar de convertir el mas en El Corral del Mataró, una casa de colònies, i l'Escola de Bosc.

L'objectiu, a banda de l'econòmic, és donar a conèixer i divulgar entre els escolars el medi forestal, al temps

	Productes	
Planta	Abans	Ara
Alzina	Carbó, llenya	Llenya a dojo, bosses, gàbies, Bic-Pacs, etc.
Castanyer*	Perxes, bótes de vi i altres	Diversos productes, pals tornejats
Alzina surera	Suro industrial	Fan la pela i deixen el producte a punt d'indústria
Coníferes		
Pins, avets (Douglas i Masjoanis)	Fusta	Fusta per serraria i subproductes
Productes arbustius **Arbres de Nadal		

*En paraules d'en Josep: «El castanyer no era considerat un producte forestal sinó agrícola, ja que es plantava per a la producció de castanyes, tant per a consum humà com a animal. Amb el temps, en disminuir la població humana als boscos, es va utilitzar com a planta forestal. S'han emprat molt els seus subproductes. Ara nosaltres fem, de diversos diàmetres, pals tornejats per a diverses aplicacions».

** En Josep aclareix: «Els arbres de Nadal es fan en terres agrícoles i, per tant, no es consideren arbres forestals. La zona del Montseny és una zona privilegiada per a produir-lo tant per al mercat espanyol com per a l'exportació, però les campanyes, per no voler entendre que es tracta d'un producte agrícola, la llarga durada del Nadal a casa nostra, els productes sintètics i la caiguda del fervor religiós estan acabant amb un producte puntual a les nostres terres. El problema que tenim és que no se sap quins conreus agrícoles fer on es fa aquest arbre, per això molts camps s'estan abandonant amb els arbres de Nadal i resten com a bosc amb un marc de plantació totalment inadequat».

que fan una educació ambiental. El pla d'ensenyament inclou el coneixement d'unes 30 o 40 espècies forestals, a més de conèixer i fer excursions al Parc Natural del Montseny.

«En aquest cas tampoc hi havia normativa. Es va crear una per a les aules d'E, servint per altres escoles de natura de nova creació, basades en l'experiència de la finca agrícola forestal d'*El Mataró de Cerdans*».

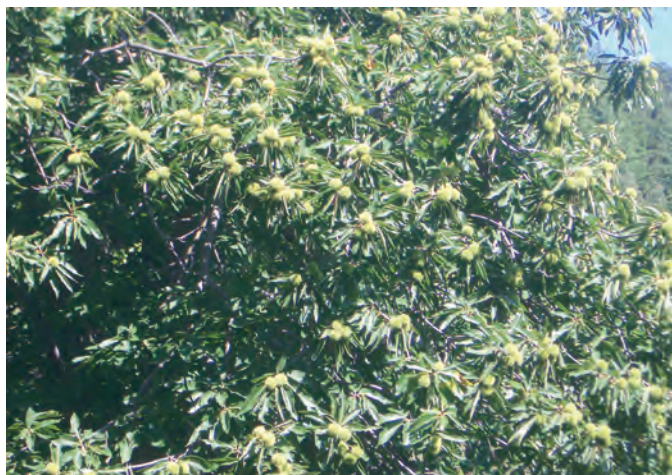
Des de fa uns anys també els arriba gent gran, en aquests casos portats per les Administracions, interessada a conèixer el massís del Montseny. Els visitants fan un recorregut semblant al que fan amb els nois del Corral del Mataró.

Periòdicament arriben grups de visitants d'origen foraster. Solen ser grups portats per algunes organitzacions, però en general per les Administracions. Es tracta de visites tècniques o oficials.

«Tot això ho fem amb molt de gust —explica en Josep—, ja que ens permet divulgar i donar a conèixer el Montseny a les noves generacions. Creu-me, hi ha gent que no diferencia un castanyer d'una alzina, o un pi d'un avet.»

En Josep és també el President d'Apmontseny, una associació que representa a uns 250 propietaris de finques del Montseny, les quals equivalen aproximadament a un terç de la superfície del massís. Els seus àmbits d'actuació són:

- La relació amb les Administracions.
- La relació amb la societat.
- Els treballs al bosc.
- La gestió forestal.
- La millora de les condicions de vida al massís.

Quan ja portaven una llarga estona parlant al temps que visitàvem les instal·lacions, pregunto si *El Mataró* estava dins del Parc Natural del Montseny. En Bernat diu: «Malauradament, sí». Per què malauradament?, pregunto. Ara és en Josep qui respon: «Mira, jo sóc la 25a generació ininterrompuda d'*El Mataró*; en Bernat és la 26a, i el nét —qui estava jugant a prop nostre—, la 27a. I que vingui gent a dir el que pots fer i el que no, que no et deixin portar la iniciativa, que et fotin bronques, etc. Molestien molt. A més, si tenim en compte que qui millor sap com s'han de fer els coses al teu bosc ets tu... Els hem d'aguantar».

Per acabar, demano l'opinió sobre el futur dels boscos i dels silvicultors. Després del que havíem parlat, no m'esperava que la resposta fos positiva, però potser no tan negativa. «Estem en un sector en el qual, si no es troben noves vies d'aprofitament dels productes, s'extingirà la silvicultura. No el bosc. Però un bosc sense gestió no té futur». És necessari que la gent pugui estar a casa seva. «No es pot demanar mantenir una propietat a costa de no poder viure'n. Al nostre cas, ja veus l'esforç que fem. No es tracta de ser rendistes, però tampoc com està ara». Penso que hem de saber vendre millor els beneficis naturals que hi donem i ser capaços d'exigir una compensació per aquests productes. No pot ser que siguem el pulmó d'una gran ciutat i l'única compensació que tenim sigui uns funcionaris mediambientalistes.

DEMARCACIONS

ACTIVITATS COL·LEGIALS A BARCELONA

Pels 25 anys de col·legiació:

1673 Narcís Valls
1679 Eric Lopez
1681 Enric Coma-Cros
1677 Alfons Millan
1683 Enric Bartra
1689 Francesc Martin
1688 Rafael Baixas
1695 Joan Relats
1699 Josep M. Escursell
1713 Antoni Trias
1722 Ezequiel Esteve
1726 Cecília Castellví
1727 Adjutori Cunill
1732 Esteve Maneja
1733 José Luis Cuadrado
1737 Francisco J. Verde
1738 M. Rosa Grases
1739 Jordi Gasion
1745 Ramon Vilaseca
1754 Jorge Rabascall
1752 Pau Mundo

Festivitat de Sant Isidre

El passat 12 de maig es va celebrar la tradicional festa de Sant Isidre amb un dinar de germanor al qual es van reunir unes 70 persones. Els actes van tenir lloc al restaurant Mas Rabell de Bodegues Torres, situat al municipi de Sant Martí Sarroca.

Es va fer una visita guiada al Cellar Torres, on el senyor Miguel Torres ens va donar la benvinguda abans de fer la visita a les seves instal·lacions.

Els actes van ser presidits pel president de la Demarcació de Barcelona, el senyor Josep Novellas, pel president del Col·legi, el senyor Ramon Lluís Lletjós, pel representant de l'Escola Superior d'Agricultura de Barcelona, el senyor Xavier Martínez, i pel representant de l'Escola Politècnica Superior de la Universitat de Vic, el senyor Xavier Serra.

Com cada any, es va retre homenatge als companys que han assolit els 45 i els 25 anys de col·legiació amb la imposició d'una insígnia. Als col·legiats que han fet els 50 anys de col·legiació, se'ls va lliurar d'una placa.

Homenatges

Durant les celebracions de la festivitat de Sant Isidre, es varen entregar les

insígnies als col·legiats de mèrit.

Pels seus 45 anys de col·legiació:

502 Eduard Olivé
503 Ramon Benet
504 Josep Maria Bover
509 Miquel Canals
520 Eleuterio Sanz
532 Jordi Peix
544 Jaume Ribé
548 Jordi Vidal
552 Antoni Montanya.

1756 Xavier Fernandez

1762 Jordi Ariño

1765 Ramon Aleu

1766 Alfred Cobi

1777 Francisco Javier Pablo

1781 Jordi de Haro

També es va homenatjar als companys que ja han fet els 50 anys de col·legiació amb el lliurament d'una placa commemorativa:

315 Jaume Borràs

317 Jordi Seguer

319 Andreu M. Framis

320 Vicenç Ripoll

328 Maria Pericall.

Formació

Les activitats de formació que s'han dut a terme a la nostra Demarcació: Curs d'instal·lacions protecció incendis, Curs d'introducció general sobre la manipulació dels aliments; Tuesday English Conversation, Xerrada el mètode de valoració del sòl rústic i Jornada sobre la petjada de carboni.

Activitats socials

Jornada de benvinguda als nous col·legiats

El passat dijous 23 de febrer va tenir lloc a la seu de la Demarcació de Barcelona del Col·legi Oficial d'Enginyers Tècnics Agrícoles de Catalunya la jornada de benvinguda per als nous col·legiats. L'acte va ser presidit pel president de la Demarcació de Barcelona, el senyor

Josep Novellas, i el president del Col·legi, el senyor Ramon Lluís Lletjós. Els nous col·legiats van poder conèixer a la Junta de Govern i visitar les instal·lacions. El senyor Gutiérrez, vocal de la demarcació, va explicar el funcionament del Col·legi com també els serveis que ofereix i va posar a la seva disposició tant a la Junta com les instal·lacions.

Companys amb molta experiència en el sector van explicar, des del seu àmbit professional el ventall tan ampli que té la nostra professió: des de l'administració, el senyor Ignasi Lluís Prats, qui treballa a l'Agència de Residus de la Generalitat de Catalunya; des de l'àmbit privat, el senyor Pau Parés, qui té una Enginyeria, i el senyor Eduard Gelpí, qui treballa al món empresarial. Tots ells van explicar les seves experiències.

Jornada de primavera

El passat dijous 17 de maig va tenir lloc a la seu de la Demarcació de Barcelona del Col·legi Oficial d'Enginyers Tècnics Agrícoles de Catalunya una taula rodona sobre la història de les masies a Catalunya, presentada pel secretari de la Demarcació de Barcelona, el senyor Francesc Martín.

S'hi va comptar amb la participació de quatre companys col·legiats que actualment estan vinculats a les masies, vénen de família, hi viuen o les gestionen: el senyor Oriol Comas, el senyor Francesc Pascual, el senyor Josep Cots i el senyor Miquel Pujols (El Puig, Osona).

somriu!

Només per estar col·legiat/ada al **Col·legi Oficial d'Enginyers Tècnics Agrícoles i Perits Agrícoles de Catalunya** gaudeix d'aquestes **condicions preferents** que hem preparat per a tu!

22€

Higiene Bucal
Amb revisió
gratuïta inclosa

GRATIS

1ª visita, revisions
i radiografies intrabucals

20%

Dte. a tot tipus
de tractaments

18

Finançament a 18
mesos sense interessos

902 119 321
www.ioa.es
ioa@ioa.es

Pregunta'ns per la nova
Ortodòncia transparent

Barcelona Diputació, 238
Barcelona Sardenya, 319
Barcelona Av. Madrid, 141-145
Barcelona Ramon Turró, 246
Barcelona Neopàtria, 55
Girona de la Rutlla, 49

933 426 400
934 570 453
934 394 500
932 247 770
933 601 070
972 426 400

Tarragona Av. Prat de la Riba, 23 **977 249 966**
Badalona Av. Martí i Pujol, 254-256 **933 894 331**
Cornellà Mn. Jacint Verdaguer, 6 **934 741 932**
Granollers Pl. Josep Barangé, 10-11 **938 793 228**
L' Hospitalet de Llob. Bruc, 51 **932 615 800**
Manresa Mn. Jacint Verdaguer, 15 **938 774 597**

Mataró Illuro, 90 **937 577 181**
Sabadell St. Joan, 23-29 1r 1a **933 601 070**
Sant Boi de Llob. Mallorca, 40 **936 613 500**
Terrassa Galileu, 213 **937 333 368**
Vic Rda. Francesc Camprodon, 11 **938 869 400**
Vilanova i la Geltrú Llibertat, 89 **938 105 858**

DEMARCACIONS

ACTIVITATS COL·LEGIALS A GIRONA

Canvis a la Junta de Govern de la demarcació

El 15 de desembre del 2011, es va celebrar a la seu de la demarcació de Girona l'assemblea general ordinària i les eleccions per a la renovació de càrrecs de la Junta de Govern. Després de dotze anys i degut a la obligació segons els Estatuts del nostre Col·legi, en Josep M. Poch Ymbert va haver de deixar el càrrec de President de la nostra demarcació i de Vicepresident de la Junta de Catalunya. La candidatura presentada, que encapçalava Jesús Domingo Martínez, va rebre per unanimitat tots els vots dels presents, i així doncs durant l'assemblea es va constituir la nova Junta formada per :

PRESIDENT: Jesús Domingo Martínez

VICE PRESIDENT: Jacint Pinsach i Guàrdia

SECRETARI: Josep M. Poch i Ymbert

VICE SECRETARI: Marc Aureli Simon Madrenas

TRESORER: Xavier Serra i Llobet

VICE TRESORER: Ma. Teresa Goy Marquès

VOCAL : Joaquim Casellas i Trilla

VOCAL : Joaquim Bosch i Font

XXXV Jornades Tècniques Agràries

En el marc de la 50a edició de la Fira de Mostres de Girona, i en el marc de les Jornades Tècniques Agràries, que any darrera any organitza la nostra demarcació (i el 2011 juntament amb Agropres), es va celebrar la Jornada que portava per títol *El benestar animal: avantatges i inconvenients que presenta als ramaders*.

Tot aprofitant que l'1 de gener del 2012 entrava en vigor la normativa de benestar animal per a gallines ponedores, i amb la previsió que l'1 de gener de 2013 entri en vigor la de porcí. L'acte va

ser presentat pel Director Territorial del Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural a Girona, el senyor Jordi Aurich Taberner. S'hi va parlar de la problemàtica de les aus amb la ponència *Opcions per a la producció d'ous a Espanya i a la UE: enfocament econòmic*, del senyor José Antoni Castelló, director de la Reial Escola d'Avicultura d'Arenys de Mar. Posteriorment li va tocar el torn al porcí amb la ponència de David Coll, Enginyer Tècnic Agrícola especialista en porcicultura, *Canvis en la normativa de truges gestants: Implicacions en el maneig i econòmiques*. La darrera sessió va atendre *La problemàtica de la cunicultura*, a càrrec de Toni Roca, Enginyer Tècnic Agrícola especialista en cunicultura. La segona part de la Jornada va constar d'una taula rodona coordinada pel company Lluís Bosch Puig, on a més de participar-hi els ponents anteriorment nomenats, van ser-hi en Joaquim Xifra, cap d'ordenació ramadera del DAR, l'Emma Fàbrega, Investigadora de l'IRTA especialista en benestar animal, en Miquel Callís, avicultor, i en Pere Rubirola, porcicultor. Tots ells van exposar la seva experiència en el benestar animal tant des de l'adequació, dificultosa en molts casos, com des de

la investigació i l'administració. La Jornada va ser qualificada de molt interessant per als assistents.

Premis de Final de Carrera

En l'edició de l'any 2011, la 17a dels premis als millors Projectes de Final de Carrera atorgats per la Demarcació de Girona i dins de les XXXV Jornades Tècniques Agràries, va resultar premiat el treball *Millora del sistema de producció i comercialització de l'explotació d'oví Mas l'Aumatell de Sobremunt (Osona)*, de Judit Ordeig Casas, per a l'especialitat d'explotacions agropecuàries, i el *Projecte d'una indústria elaboradora d'oli d'oliva al municipi de Ventalló (Alt Empordà)*, de Miquel Riera Casellas per a l'especialitat d'indústries agràries i alimentàries.

Cursos

El mes de setembre el company Lluís Massanas va impartir un curs de 12 hores titulat *Curs de GPS de precisió. El seu ús a l'agrimensura i la seva relació amb la cartografia*.

Els curs va ser teòric i pràctic i va constar dels següents temes:

- Funcionament de GPS i diferents models.
- Nocions de cartografia.
- Pràctiques amb GPS.
- Correcció en post-procés.

Els alumnes del curs van considerar molt interessants les explicacions d'en Lluís Massanas i des d'aquí volem agrair-li novament la seva bona i constant predisposició cap al Col·legi

Altres actes

El 26 d'abril de 2012, la nostra demarcació va organitzar a la Escola Politècnica Superior de la UdG una xerrada dels tècnics del DAR, destinada a les novetats en relació als requisits mínims i als tràmits administratius per a l'adaptació de les explotacions ramaderes a la normativa de benestar animal. El DAR va voler dirigir la jornada cap als professionals afins a la temàtica, que tenen una relació directa amb ajuntaments i altres administracions, amb temes d'ordenació sectorial, amb l'assessorament directe a agricultors i ramaders o en la redacció de projectes tècnics.

Primerament els assistents van escoltar una xerrada del Cap del Servei d'Ordenació Ramadera, Sr. Joaquim Xifra sobre *L'adaptació a les normes de benestar animal* i una altra, realitzada pel senyor Josep M. Virgili, tècnic del Servei de Producció Agrícola, titulada *El règim d'intervenció administrativa: criteris*. Va haver-hi assistència significativa de companys nostres enginyers tècnics agrícoles, a més d'enginyers agrònoms i veterinaris. La participació en el moment de les qüestions als tècnics va ser interessant i des d'aquí volem agrair l'actitud molt didàctica dels tècnics de l'administració.

Tant la presentació com la cloenda va ser a càrrec de Jesús Domingo, President de la nostra demarcació.

Relacions exteriors

Remarquem els convenis de col·laboració que la demarcació té signats amb la UdG, amb el Patronat de l'Escola Politècnica Superior de la Universitat de Girona del que se'n forma part i es contribueix de forma activa oferint la visió que del Col·legi es té de la universitat i formant part del tribunal que atorga els Premis als millors Projectes de Final de Carrera del Patronat de Enginyeria Tècnica Agrícola, tant de l'especialitat d'explotacions agropecuàries com de indústries agroalimentàries, i amb la Biblioteca de la UdG, que recordem que tot col·legiat pot utilitzar-ne el servei només ensenyant el carnet col·legial.

Recentment el Col·legi s'ha adherit a la campanya de la UEC (Unió d'Empreses de la Construcció) «A casa teva, no te la juguis», que ha llançat un manifest contra l'intrusisme professional en el sector de la construcció. Amb nosaltres ja són 40 entitats gironines que s'hi han adherit. Aquesta campanya pretén sensibilitzar als consumidors perquè optin per contractar empreses i professionals legalment constituïts, assegurant així que l'execució de l'obra es farà amb les degudes garanties de seguretat i co-neixent les possibles responsabilitats davant incidències.

D'altra banda, cal informar que, durant el 2011, el President de la Demarcació de Girona, juntament amb altres membres de la Junta de Catalunya, va assistir a les reunions que es van celebrar amb el Conseller d'Agricultura,

Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural, Sr. Pelegrí i amb el Conseller de Territori i Sostenibilitat, el senyor Recoder, donant-los a conèixer la tasca del Col·legi i exposant la visió dels enginyers tècnics agrícoles en els temes que ens són afins a les competències d'aquests dos departaments.

Com cada any, la nostra demarcació forma part del jurat del Campionat d'Arada que anualment organitza l'Associació de Llaureadors Professionals de Girona, i que el 2011 es va celebrar el mes d'agost a Santa Llogaia d'Àlgebra. Com és tradició, al guanyador el Col·legi li va fer entrega d'una subscripció per un any de la revista Vida Rural com a premi.

El Col·legi va assistir a la Celebració dels 100 anys de la Cambra de Comerç de Girona, així com a diverses celebracions de jornades i festes d'altres demarcacions i delegacions de Girona de Col·legis Oficials, amb els que es manté una relació amistosa i de treball conjunt en temes que ens interessen a tots.

Relació del Col·legi amb el col·legiat

Un cop al mes els col·legiats reben un full informatiu de la demarcació on s'exposen les informacions que genera el Col·legi, siguin decisions de les juntes de govern, cursos o jornades propis, informacions externes que puguin afectar el treball dels nostres col·legiats, i convenis amb altres entitats. També tenim un apartat de cursos i jornades, al qual es donen a conèixer cursos, jornades, fires, externs al Col·legi però que creiem que poden ser útils. A més es fa un resum de la borsa de treball, integrant les ofertes que es reben de la província de Girona, de comarques properes, o de caràcter general. Dins del full, a més, es fa un compendi de tota la legislació agrària que

es publica al DOGC i al BOE, i una tria de les notícies que durant el mes han estat més importants o significatives dins del nostre sector. Aquest full el reben tots els nostres col·legiats, tant si reben les nostres informacions per correu electrònic o per correu ordinari.

Periòdicament, i només per aquells que reben les informacions del Col·legi per correu electrònic, s'envien jornades, actes o cursos externs que degut a l'escàs marge de temps amb què ho rebem, no som a temps d'integrar-ho al Full mensual.

Pràcticament a diari reenviem, també només per aquells volen rebre les informacions per correu electrònic, un recull de notícies, que amablement ens cedeix el Servei de Documentació de la Cambra Agrària de Girona i que són notícies del nostre sector, dels diaris de més tirada a la nostra demarcació.

Si algun col·legiat vol rebre el Full Informatiu mensual i aquestes altres informacions del Col·legi al seu correu electrònic i deixar de rebre'l en paper, només cal que ho demani a la secretaria del Col·legi (tel: 972 24 00 47), facilitant la seva adreça de correu electrònic.

El 43 % dels visats que es van fer durant el 2011 a la nostra demarcació, van ser telemàtics. Des que es va posar en marxa a finals del 2008, el percentatge no ha deixat d'augmentar, la qual cosa certifica l'èxit d'aquest servei que facilita la feina als col·legiats i al mateix Col·legi.

Celebracions patronals

El dissabte 12 de maig, es va celebrar la festivitat de Sant Isidre amb un sopar de germanor, al Restaurant Mas Renart de Mollet de Peralada Com és tradició,

en el decurs del sopar es va lliurar la placa de commemoració als companys que durant el 2011 van complir els 25 anys de col·legiació. Va donar la casualitat que enguany aquests companys que eren en Simon Casanovas i Parés, en Josep M. Pagès i Clavaguera i en David Coll i Batllori, els dos darrers havien estat Presidents de la demarcació de Girona del Col·legi, i també de Catalunya en el cas de David Coll.

Prèviament al sopar, i aprofitant que es troba molt a prop del restaurant, el company col·legiat Josep Serra ens va convidar a visitar el seu celler La Vineta. La visita, molt ben portada pel nostre company, va agradar molt als assistents.

La Taula de l'Enginyeria de les Comarques Gironines

Enguany la demarcació de Girona del Col·legi ostenta la presidència i la secretaria de La Taula de l'Enginyeria de les Comarques Gironines (TEG), entitat de la qual la demarcació de Girona n'és membre des del seu inici i que integren Col·legis d'Enginyeria de Girona, concretament: Col·legi d'Enginyers Industrials de Catalunya, Col·legi d'Enginyers Tècnics Industrials de Girona, Col·legi de Camins Canals i Ports de Catalunya i nosaltres mateixos, i la finalitat de la qual és crear una plataforma institucional per a debatre els temes tècnics, econòmics i socials que afectin als seus col·lectius i a la societat gironina. Per tal de donar forma jurídica a aquest conveni de col·laboració que fins ara n'hi hem dit Taula de l'Enginyeria el propassat 16 d'abril els quatre Col·legis fundadors van signar els Estatuts que regularan i permetran constituir l'Associació de la Taula de l'Enginyeria de les Comarques Gironines.

Fins aquí, la TEG no ha donat només opinions als mitjans de comunicació sobre l'actualitat de les infraestructures a Girona, sinó que ha publicat també diferents treballs sobre l'aigua (*L'aigua a les comarques gironines*) o l'energia (*L'energia a les comarques gironines*) al nostre territori i també un estudi de les infraestructures del Polígon Industrial de Riudellots de la Selva (POLINGESA). En els darrers dies la TEG ha emès un comunicat als mitjans de comunicació, del qual se n'han fet ressò, denunciant l'estat lamentable de la N-II al seu pas per les comarques gironines i demanant a l'Estat Central la inversió necessària per acabar-ne el desdoblament, des de Tordera fins a la Jonquera.

DEMARCACIONS

ACTIVITATS COL·LEGIALS A LLEIDA

3a Jornada Tècnica Monogràfica

El passat 18 de novembre de 2011 va tenir lloc la 3a Jornada Tècnica Monogràfica que organitza la nostra demarcació, aquest any dedicada a la «Fertilització i reg. Aplicacions en Fructicultura». Com en passades edicions, es va fer a la Sala d'Actes de l'ETSEA. La jornada dedicada a l'estudi de les tècniques de fertilització i reg que permetin l'optimització de la productivitat agrícola, especialment en cultius de fruiters, va despertar l'interès d'un nombrós col·lectiu de professionals dedicats a aquest àmbit, arribant a reunir al voltant de 210 assistents, tant del territori com d'altres comunitats.

La jornada va ésser inaugurada pel conseller d'Agricultura, Josep Maria Pelegrí Aixut, acompanyat del president del Col·legi de Catalunya, Ramon Lletjós i del president de la demarcació de Lleida, Francesc Clarisó.

El conseller va destacar la importància d'iniciatives com aquesta per dinamitzar el sector i promoure les tècniques més eficients i sostenibles.

Un dels temes de les ponències de la jornada va incidir en els tipus de sòls com a condicionants bàsics en la fertilització, a càrrec d'Íñigo Virto, així com les correccions necessàries en el cas de salinització i sodificació a càrrec de Ramon Aragües. Les experiències en l'ús de l'aigua i nutrients en fructicultura va anar a càrrec de Josep Maria Villar i els paràmetres controladors de l'efectivitat dels fertilitzants a càrrec de Josep Maria Villar.

A la tarda es va tractar el tema de les eines de gestió per a l'assessorament en fertilització a càrrec de Rosa Agua, mentre que Àngela Bosch va parlar de les eines de gestió disponibles per a la valoració de la qualitat de l'aigua per a reg.

Enguany hem decidit destinar la jornada que tindrà lloc el dia 22 de novembre de 2012 a revisar els problemes alternatius per al control de plagues i malalties. En concret es tracta de debatre les estratègies no convencionals que es poden agrupar en cinc grups: les feromones i atraients; la fauna útil, és a dir, els depredadors i parasitoides; els organismes com els fongs, els nematodes, les bacteries o els virus entre d'altres; els extractes vegetals i, finalment els inductors de resistències.

Formació

Durant aquest any la demarcació de Lleida ha organitzat diversos cursos de formació com els d'iniciació i manteniment i perfeccionament de l'anglès, com també el d'auditoria interna de GobaGap.

El 24 d'abril va tenir lloc la jornada «Modificacions a la Llei 20/2009 de prevenció i control ambiental de les activitats».

Participació a fires

Assistència a la 140a Fira de Sant Josep de Mollerussa

Un any més, la participació del Col·legi Oficial d'Enginyers Tècnics Agrícoles a la demarcació de Lleida es va fer palesa a la Fira de Sant Josep de Mollerussa que es portà a terme els dies 17, 18 i 19 de març de 2012.

Enguany la demarcació hi ha participat patrocinant el Premi de la Maquinària Agrícola i Ramadera, com a patrocinador del premi d'innovació en instal·lacions ramaderia intensiva dotat amb 1100 euros i placa d'honor que va ser

per a l'empresa Delfin Ilerda SL de Cretas (Terol), per una suspensió de balanç.

Participació a la 58a Edició de la Fira de Sant Miquel a Lleida

Dels dies 27 al 29 de setembre estarem presents a la 58a Edició de la Fira Agrària de Sant Miquel que aplega la 58a edició del Saló Nacional de la Maquinària de Agrícola i la 28a edició del Saló Internacional de la Fruita Eurofruit.

Com és l'habitual, a més d'estar-hi presents amb el muntatge de l'estand per palesa la nostra presència dins del sector, el nostre compromís amb la Fira també es manifesta amb la nostra participació com a patrocinadors i membres del Jurat del Premi del Llibre Agrari.

6a Edició del Concurs de Fotografia

En el marc d'activitats que promou el Col·legi per fomentar la participació col·legial i degut a l'èxit de les darreres edicions,

la demarcació va convocar la 6a Edició del Concurs de Fotografia amb temàtica pròpia del nostre sector.

El primer premi, valorat en 300 euros, es va concedir a l'obra *Biodiversitat en panís*, del col·legiat Marià Vilajeliu Serra.

El segon premi, valorat en 200 euros, es va concedir a la fotografia *L'essència de l'antropologia camperola*, del col·legiat Hèctor Carrió Castellano

Festivitat de Sant Isidre

El passat 18 de maig va tenir lloc el sopar anual de germanor per celebrar la festivitat de Sant Isidre. Aquest any, l'escenari de la vetllada va ser el Castell d'Albatàrrec, que serví de marc per a rendir el merescut acte d'homenatge als companys i companyes col·legiats que venen exercint amb especial dedicació la professió des de 25, 40 i 50 anys.

A l'acte hi va assistir el senyor Josep Pelegrí Aixut, conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural, fent palès el reconeixement i el suport institucional de què gaudeix la nostra professió.

Així mateix, altres autoritats assistents van ser la senyora Sara Mestres, en representació de l'Ajuntament de Lleida i el senyor Antoni Villas, en representació de la Diputació. També hi va assistir el president del Col·legi de Catalunya, el senyor Ramon Lletjós, tots ells acompanyant al president de la nostra demarcació, Francesc Clarisó i Guasch.

L'homenatge tingué lloc amb la imposició de les insígnies d'or i argent i l'entrega de diplomes commemoratius als col·legiats i col·legiades amb 40 i 25 anys de col·legiació, així com l'entrega de diplomes i una edició especial i limitada de gravats realitzats per l'artista Joba Casen als col·legiats més veterans que han assolit els 50 anys de col·legiació. Com a novetat, aquest any també s'ha fet entrega del pin del col·legi als col·legiats de més recent incorporació que ens van acompanyar durant la vetllada.

Col·legiats amb més de **50 anys** de pertinença al Col·legi:

287 Ignacio Franco Garreta
301 Ramon Molné Domingo
327 Joan Ros i Poc

Col·legiats amb més de **40 anys** de col·legiació, que rebran la insígnia d'or:

773 Ramon Domènech Porqueres Olomí

778 Ramon Montserrat Sangrà

780 Manel Martí Mallorques

796 Joan Adrià Corbella

797 Joan Baldrich Caballé

856 Josep Balart Solà

Col·legiats de més de **25 anys** de col·legiació, que rebran la insígnia d'argent:

1645 Marc Oliva Pasquet

1648 Teresa Domingo Piñol

1665 Antonio Fernandez Martínez

1676 Francisco Joana Calaf

1682 Jordi Isús Fierro

1712 Antoni Esteve Verdés

1719 José Ignacio Muniesa Velilla

1736 Rufino Toribio Ranz

1753 Maria Rosa Llombart Raichs

1755 Bernat Ferrer Fisas

1770 Jaume Eduard Castells Charles

1878 Jesús Toledano Gutiérrez

1914 Benito Cristobal Simón

En el decurs de la nit també va tenir lloc l'entrega del premi als guanyadors del premi de fotografia: Marià Vilajeliu Serra com a guanyador del primer premi per l'obra *Biodiversitat en Panís*, valorat en 300 euros, que no va poder recollir el premi. El segon premi va estar concedit a Hèctor Carrió Castellano per la fotografia *L'essència de l'antropologia camperola*, valorat en 200 euros.

Un any més la nostra demarcació va donar mostra del seu compromís social amb l'aportació del 0,7% del nostre pressupost i que suposa un import de 1.000 euros a una entitat solidària del territori. Aquest any, l'entitat escollida va ser la Fundació Arrels Sant Ignasi, que treballa ajudant a persones sense sostre. Va recollir l'aportació la directora d'Arrels, la senyora Natàlia Méndez.

Per cloure la vetllada es va sortejar un lot de Plan B amb la temàtica *Escapades amb encant*, també es va obsequiar

amb una ampolla d'oli de la D.O.P. Garrigues a tots els assistents.

Viatge a Berlín

Aquesta ha estat la destinació escollida l'any 2011 pels col·legiats de la nostra demarcació per realitzar el viatge que organitza el col·legi i que va tenir lloc dels dies 8 a 12 d'octubre. Es va constatar un any més l'èxit de la iniciativa tant pel que fa al nombre d'inscrits com per la destinació i l'organització del viatge.

La visita de cinc dies va oferir al nostre grup un intens recorregut per aquesta atractiva, inquieta, moderna i activa ciutat que ha estat marc en el darrer segle d'episodis tant significatius de la història europea. Llocs de visita indispensable van ser el cor del Berlín-Oest, el Reichstag (Parlament alemany), la seva imponent catedral barroca, els barris més bohèmies i transgressors, l'impressionant Museu Pergamon, i el famós mur a l'Est Side Gallery amb els seus expressius grafitis.

Han estat uns agradables dies per compartir experiències i per estrènyer lligams entre el nostre col·lectiu i les seves famílies en un marc distès i entranyable.

La demarcació de Lleida ha organitzat un nou viatge per als col·legiats i les seves famílies que tindrà lloc del dia 11 al 14 d'octubre de 2012.

Enguany el destí escollit és Sicília, un destí captivador i prometedor en quant a propostes culturals a oferir, que van des de l'arqueologia, museus, folklore i història, entre d'altres, d'una illa considerada per la seva riquesa i diversitat com «el continent de la Mediterrània».

El grup, davant la Porta de Brandemburg.

DEMARCACIONS

ACTIVITATS COL·LEGIALS A TARRAGONA

Relacions institucionals

El president de la demarcació, el senyor Santi Llorba, va mantenir contacte per via telefònica i presencial amb els organismes públics i privats rellevants per als objectius que té el Col·legi amb seu a la Demarcació. Entre els públics, hi ha els delegats territorials dels departaments de la Generalitat, especialment d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural i la Universitat Rovira i Virgili, amb la qual col·laborem en l'acte de lliurament d'orles als alumnes del darrer any d'enginyeria tècnica agrària i una conferència sobre el Col·legi i la importància d'estar col·legiats. Aquest any la conferència va tenir lloc el dia 7 de novembre.

Amb les entitats locals i iniciatives privades, cal esmentar la col·laboració amb els organitzadors de la Fira del vi de Falset, la Firagost de Valls i de la Fira de l'Avellana de Riudoms. Dins del programa tècnic d'aquesta última, el Col·legi organitza i coordina una trobada de tècnics de les ADV que aquest any 2011 va comptar amb la presència

del cap de Servei de Sanitat Vegetal, el senyor Jordi Giné. També es va col·laborar en l'organització de la jornada tècnica «Arbres per a fusta», feta el dia 11 d'agost en el marc de la fira.

Com cada any, es participa al dinar de l'associació de conillaires Sant Pere i a l'exposició de productes agroalimentaris de la demarcació, a la qual el Col·legi contribueix econòmicament en la recerca d'expositors.

Per altra banda, es dona un servei de informació de les activitats agràries que es fan a Tarragona mitjançant l'**Agend@**, la qual s'envia als col·legiats, empreses i institucions de la Demarcació.

S'han fet els tràmits per activar el PIC del Cadastre a la seu de la Demarcació.

Un punt important a ressaltar és el procés de canvis en el qual el Col·legi està immers, degut a l'aplicació de la Llei Omnibus, entre altres coses, i que ens obliga a una revisió del pla de treball i l'organització del Col·legi. La Demarcació de Tarragona està molt

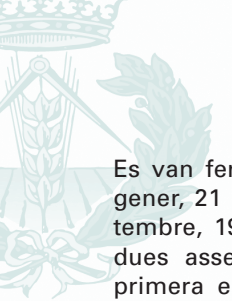
ficada en aquest procés, esmerçant temps i recursos, però aportant moltes iniciatives i idees a la Junta de Govern del Col·legi de Catalunya, tal com ha estat el nou disseny de la Web o el tema dels visats, per posar només dos exemples.

Reunió amb el president dels Enginyers de Telecomunicacions de Tarragona per acordar una visita conjunta al Delegat de Govern, el senyor Nin. Amb els altres Col·legis d'Enginyers Tècnics (ET) de Tarragona, es continuen les converses i gestions per aconseguir que es reconegui el dret dels ET a signar projectes que incloguin instal·lacions elèctriques. Per al dia 3 de novembre s'ha concertat una entrevista amb el Síndic de Greuges sobre aquest tema. En aquest aspecte, cal assenyalar que es va sol·licitar a la senyora Maria Rosa Teira, degana de la facultat d'Agrònoms de la Universitat de Lleida, un certificat sobre les competències existents al Currículum Educatiu d'Enginyeria Tècnica Agrícola que permet projectar instal·lacions elèctriques. Aquest certificat formarà part de la documentació que els col·legis d'enginyers tècnics agrícoles presenten a l'Administració i aconseguir que es reconeixi aquestes competències.

Activitats administratives i de serveis al col·legiat

L'any 2011 hi havia 132 col·legiats a la demarcació. El dia 1 de desembre de 2011 va tenir lloc una Assemblea General Ordinària per a la renovació de la Junta de Govern, renovant el càrrec de secretari i dos vocals. La nova Junta de Govern està formada per:

- President: Santi Llorba
- Vicepresidenta: Gisela Andrès
- Secretari: Ivan Molina
- Tresorer: Segismundo García
- Vocals: Eduard Bes, Carlos Solano, Oriol Santos i Assumpta Solé

Es van fer set reunions de Junta (19 gener, 21 març, 7 juny, 6 juliol, 2 setembre, 19 octubre i 14 desembre) i dues assemblees generals (AG): la primera el 31 de març i la segona, per a elecció de càrrecs de la Junta de Govern (renovació), es va celebrar l'1 de desembre. Totes dues es van fer a l'IES d'Horticultura Ornamental de Reus.

La Demarcació dona informació sobre ofertes de feina, a través del torn de treball professional, el torn de jutjats i la borsa de treball. Hi ha una desena de col·legiats inscrits en aquestes llistes.

Pel que fa a la tasca informativa de la demarcació, cal assenyalar:

- Agendes i calendaris
- Editar l'Agend@ setmanal, patrocinada per la Diputació de Tarragona
- Butlletí Informatiu bimensual de la Demarcació.
- Avisos específics sobre nova normativa o qüestions importants (Llei Omnibus)

- Revista COETAC. Redacció d'articles per part d'alguns col·legiats de la demarcació

Quant als cursos de formació organitzats per la mateixa demarcació, citarem

- El curs sobre gvSIG
- Jornada PATT «Comerç digital, la Web», realitzada el 30 de març a l'ECA de Mas Bové amb una assistència de 32 persones, molts petits productors i elaboradors i una molt bona valoració per part dels assistents.
- S'ha enviat informació dels cursos del Centre de Formació i Estudis Agrorurals, als quals es poden inscriure els col·legiats. Això es va fer a principis d'any, de manera general i al setembre per aquells del 4t trimestre. Uns sis col·legiats van assistir a algun d'aquests cursos.

La visita programada a l'explotació de producció i transformació d'enciams (Vila-seca) no es va poder fer per manca de sol·licituds.

Vàrem fer una sortida tècnico-cultural per la Conca de Barberà el dia 9 d'abril, visitant les Caves Andreu a Pira, el museu de la Vida Rural i la Cova de Font Major, a l'Espluga de Francolí.

Com cada any, es va celebrar la festivitat de Sant Isidre amb un sopar que es va fer el 13 de maig al restaurant Mas Passamaner de la Selva del Camp. Hi van assistir gairebé 60 persones, entre col·legiats/des i esposes/marits.

Aquest any es va celebrar la festivitat de Sant Galderic a Lleida. Hi van anar 15 persones de la nostra demarcació en un autocar contractat per a l'ocasió.

S'ha tornat a passar una enquesta de satisfacció als col·legiats. Aquesta vegada s'ha fet *on-line*, la qual cosa ha facilitat la tasca de recollida i tabulació de resultats. Van contestat 32 persones (algunes més que la darrera vegada) i no hi ha grans diferències. Els resultats continuen sent bons. Tothom valora positivament la tasca que fa la Junta de Govern.

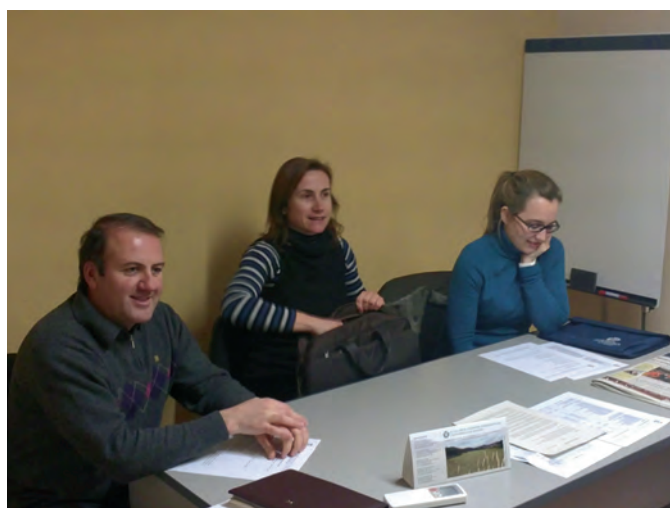
DEMARCACIONS

ACTIVITATS COL·LEGIALS A TORTOSA

Assemblea General

El dia 9 de febrer es va celebrar a la demarcació de Tortosa-Terres de l'Ebre l'Assemblea General, la qual es van

aprovar els pressupostos per al 2012 i la memòria de l'any 2011.

D'esquerra a dreta: el senyor Jordi Felip (tresorer), la senyora Cinta Borràs (presidenta) i la senyora Montserrat Blanquet (secretària).

Assistents a l'Assamblea. D'esquerra a dreta: els senyors Carles Ferreres, Josep Blanquet, Joan Targa, Manel Gisbert, Josep Gonzalez i José María Roselló-Figueres.

Assistents a l'Assamblea. D'esquerra a dreta: els senyors Carles Ferreres, Josep Blanquet, Joan Targa i Manel Gisbert.

D'esquerra a dreta: els senyors Joan Targa, Josep González i José María Roselló-Figueres.

Sopar de Sant Isidre

Com cada any es va celebrar el dia 8 de juny el sopar de Sant Isidre al restaurant La Tasca Bohemia de Tortosa.

L'entrega del pin d'or va ser per al col·legiat Joan Gràcia Franquet.

A les 20:30 h es va realitzar la Junta:

D'esquerra a dreta: el senyor Jordi Felip (tresorer), la senyora Cinta Borràs (presidenta) i la senyora Montserrat Blanquet (secretària).

Entrega del pin d'or per la Presidenta, senyora Cinta Borràs, al senyor Joan Gràcia Franquet per 25 anys de col·legiació.

Assistents a la junta. D'esquerra a dreta: els senyors Joan Targa (vocal), Josep Blanquet (vice-president) i José María Roselló-Figueres (vocal) i la senyora Cinta Aragonès.

Assistents al sopar per celebrar la festivitat de Sant Isidre.

FUNDACIÓ
DE LA JARDINERIA
I EL PAISATGE

NORMES TECNOLÒGIQUES DE JARDINERIA I PAISATGISME

Una eina bàsica per a la Qualitat, la Seguretat i la Sostenibilitat.

NOVETAT ara consultables **ON LINE** a la nova **WEB**

www.fjip-ntj.org

La Mutua

de los Ingenieros

Hogar

Salud

Automovil

Responsabilidad
civil*

Decesos

Incapacidad
laboral

Vida y
accidentes

*Responsabilidad civil profesional, Individual, Colectiva, Sociedades y Juntas de Gobiernos.
(Gabinete de peritaciones, valoraciones y tasaciones).

Te escuchamos en :

en el 93 237 68 67. Fax: 93 217 93 15

y en munitec@munitec.es

www.munitec.es

Una cosa és dir que treballem en PRO dels professionals.
Una altra és fer-ho:

Compte Expansió PRO*.

T'abonem el 10% de la teva quota de col·legiat.**

0

comissions
d'administració i
manteniment.

+

3%

de devolució dels
teus rebuts
domèstics
principals, fins a un
màxim de 20 euros
al mes.

+

Gratis

la targeta de crèdit i
de dèbit.

+

Més de

1.300

oficines al teu
servei.

Al cap i a la fi, som el banc de les millors empreses. O el que és el mateix, **el banc dels millors professionals: el teu.**

Truca'ns al **902 383 666**, organitzem una reunió i comencem a treballar.

sabadellprofessional.com

*El Compte Expansió Pro requereix la domiciliació d'una nòmina, pensió o ingressos recurrents per un import igual o superior a 700 euros. Si tens entre 18 i 25 anys, no cal domiciliar cap ingrés periòdic.

**Fins a un màxim de 100 euros l'any.